

ੴ

ਸੋਡਰ ਰੇਹਰਾਸ ਸਾਹਿਬ

ਅਧਿਆਤਮਾਕਡੇ ਪਰਵਾਸ
ਮਰਾਠੀ ਅਨੁਵਾਦ

निर्देशांक

1. सोडर रेहरास साहिब -----	1
2. अरदास-प्रार्थना -----	14
3. आत्म्याचा मार्ग -----	18
4. प्रवासासाठी तत्वज्ञान -----	20
5. महिलांची भूमिका -----	22
6. पगडीचे महत्त्व -----	25
7. आपल्या प्रवासात नम्रता मुख्य सार -----	27

We are distributing Free Gutkas, Divine message of the Guru globally in all the major languages, To Continue this Monumental task, please donate at <https://sggsonline.com/donation>

This Sewa has been done by Sewadars & SikhBookClub.

This text is only a translation and only gives the essence of the Guru's Divine word. For a more complete understanding, please read the Gurumukhi Sri Guru Granth Sahib Ji. If any errors are noticed, please notify us immediately via email at walnut@gmail.com.

Publisher

© Sikhbookclub.com

Chino, Ca 91710

ਸੋ ਦਰੁ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧

ਸੋ ਦਰੁ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ईश्वर एकच आहे आणि त्याला सद्गुरूच्या कृपेने प्राप्त करता येते.

ਸੋ ਦਰੁ ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ॥

हे निरंकार ! तुझे ते (अव्यक्त) द्वार कसे आहे, ते निवासस्थान कसे आहे, जिथे तू बसून संपूर्ण सृष्टीची काळजी करतोस? (याबद्दल कसं सांगू).

ਵਾਜੇ ਤੇਰੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥

आपल्या या अद्भुत निर्मितीमध्ये, असंख्य संगीतकार असंख्य वाद्य वाजवत आहेत, असंख्य संगीत तयार करतात.

ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਹਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ॥

तुझ्या दारी, रागांसह किती राग गायले जातात आणि ते राग आणि रागिणी गाण्यासाठी असंख्य आहेत.

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੇ ਪਵਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ ਦੁਆਰੇ ॥

(पुढील गायकांचे वर्णन) हे अकालपुरुष! वारा, पाणी आणि अग्नि इत्यादि देवता तुझे गुणगान करतात आणि धर्मराजही तुझ्या दारात तुझी स्तुती करतात.

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੇ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਨਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥

जीवांची शुभ-अशुभ कर्मे लिहून ठेवणारे चित्र-गुप्त, तुझे गुणगान गातात आणि ते लिहून शुभ-अशुभ कर्मांचा विचार करतात.

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੇ ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨਿ ਤੇਰੇ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ॥

शिव आणि ब्रह्मा त्यांच्या दैवी शक्तींनी तुझी स्तुती करीत आहेत, जे तुझ्या शोभाने सदैव सुंदर दिसत आहेत.

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੇ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ॥

इतर देवांसह सिंहासनावर बसलेला इंद्रही तुझा महिमा गात आहे.

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੇ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੇ ਸਾਧ ਬੀਚਾਰੇ ॥

समाधीत असलेले सिद्धही तुझे गुणगान गात आहेत, विचारवंत संतही तुझी स्तुती करीत आहेत.

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੇ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੇ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥

सदाचारी, सत्यवान आणि समाधानी लोकही तुझे गुणगान गात आहेत आणि शूर पुरुषही तुझ्या

गुणांची स्तुती करीत आहेत.

गावनि तुयने पंडित पझनि रधीसुत जुरगु जुरगु वेदा नाले ॥

युगानुयुगे वेदांच्या अभ्यासाने, विद्वानांनी, ऋषीमुनींनी तुमच्या कीर्तीची प्रशंसा करीत आहे.

गावनि तुयने मेहनीआ मनु मेहनि सुरगु महु पडिआले ॥

मोहक-आकर्षक स्त्रिया स्वर्ग, पृथ्वीवर आणि पाताळात/नरकात तुझे गुणगान गात आहेत.

गावनि तुयने रतन उपाये तेरे अठसठि तीरथ नाले ॥

तू निर्माण केलेली चौदा रत्ने आणि जगातील अडुसष्ट तीर्थक्षेत्रेही तुझी स्तुती करीत आहेत.

गावनि तुयने जेय मगाबल सूरु गावनि तुयने धाणी चारे ॥

योद्धे, पराक्रमी पुरुष आणि शूर पुरुष देखील तुझे गुणगान गात आहेत, चारही उत्पत्ति स्त्रोत देखील तुझे गुणगान गात आहेत.

गावनि तुयने धंड मंडल ब्रह्मंडा करि करि रथे तेरे धारे ॥

नवखंड, द्वीप आणि ब्रह्मांड इत्यादि जीवही तुझे गुणगान गात आहेत जे तू निर्माण केले आहेस आणि या सृष्टीत स्थित केले आहेस.

मेही तुयने गावनि जे तुयु भावनि रते तेरे भगत रसाले ॥

जे भक्त तुला आवडतात आणि तुझ्यावर प्रेम करतात तेच तुझी स्तुती करतात.

हेरि केते तुयने गावनि मे मै चिति न आवनि नानकु किया बीचारे ॥

आणखी बरेच लोक तुझ्या महानतेचे गुणगान करीत आहेत, जे माझ्या मनात येत नाहीत; जे तुमची स्तुती गातात.

मेही मेही सदा सचु साहिबु साचा साची नाही ॥

श्री गुरु नानक देवजी म्हणतात की मी त्यांच्याबद्दल काय विचार केला पाहिजे.

है बी हेमी ज़ाहि न ज़ासी रचन ज़िनि रचाही ॥

खरे रूप पूर्वी निरंकार होते आणि आजही तेच खऱ्या अर्थाने आदरणीय आहेत.

रंगी रंगी भाती करि करि जिनसी भाइआ ज़िनि उपाही ॥

पुन्हा भविष्यातही तेच खरे रूप असेल, ज्याने हे विश्व निर्माण केले आहे त्याचा नाश होत नाही आणि होणार नाही.

करि करि देवै कीता आपणा ज़िउ तिस दी वडिआही ॥

ज्याने प्राणी, पक्षी इत्यादी अनेक प्रकारच्या रंगांमध्ये आणि विविध प्रकारच्या मायेद्वारे निर्माण केले आहेत, तो सृष्टिकर्ता परमेश्वर आपल्या इच्छेनुसार निर्माण केलेले जग पाहतो.

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਫਿਰਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥

त्याला जे काही प्रसन्न करते ते तो करतो आणि कोणीही त्याला आदेश देऊ शकत नाही.

ਸੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਤਿਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ॥੧॥

हे नानक ! तोसम्राटंचा सम्राट आहे आणि त्याच्या इच्छेनुसार जगणे सर्वांसाठी सर्वोत्तम आहे.
॥१॥

आसा महला १ ॥

आसा महला १ ॥

ਸੁਣਿ ਵਡਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

हे निरंकार स्वरूप ! इतरांकडून (शास्त्र आणि विद्वानांकडून) ऐकल्यावर प्रत्येकजण म्हणतो की आपण महान आहात.

ਕੇਵਡੁ ਵਡਾ ਡੀਠਾ ਹੋਇ ॥

पण तुम्ही किती मोठे आहात हे कोणी तुम्हाला पाहिले असेल किंवा तुमचे दर्शन घेतले असेल तरच त्याला हे सांगता येईल.

ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥

प्रत्यक्षात परमेश्वराच्या त्या सगुण स्वरूपाचे मूल्य कोणीही मोजू शकत नाही किंवा त्याचा अंत कोणीही सांगू शकत नाही, कारण तो अनंत आणि अमर्याद आहे.

ਕਹਣੈ ਵਾਲੇ ਤੇਰੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੧॥

ज्यांना तुझ्या महानतेचा अंत सापडला आहे, म्हणजे तुझे खरे आणि आनंदमय रूप जाणले आहे, ते तुझ्यातच विलीन होतात. ॥१॥

ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥

हे माझ्या अकाल पुरुषा! तुम्ही सर्वोच्च आहात, निसर्गात स्थिर आहात आणि सद्गुणांचे मूर्त स्वरूप आहात.

ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਕੇਤਾ ਕੇਵਡੁ ਚੀਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

आपल्या विस्ताराची महानता कोणालाही ठाऊक नाही. ॥१॥ रहाउ ॥

ਸਭਿ ਸੁਰਤੀ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਈ ॥

आपल्या महानता अंदाज करण्यासाठी, अनेक विद्वानांनी मिळून आपापल्या परीने आपण यावर विचार केला,

ਸਭ ਕੀਮਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥

सर्व विद्वानांनी मिळून तुमचा अंत जाणून घेण्याचा प्रयत्न केला.

ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਗੁਰ ਗੁਰਹਾਈ ॥

ਸ਼ਾਸ਼ਤ੍ਰਵੇਤ, ਪ੍ਰਾਣਾਧਾਮ, ਗੁਰੁ ਆਧਿ ਗੁਰੁੰਚੇ ਗੁਰੁ ਹੀ

ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਤੇਰੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥

ਤੁਝ੍ਯਾ ਮਹਾਨਤੇਚੇ ਵਰ੍ਣਨ ਕਰੁ ਸ਼ਕਤ ਨਾਹੀ. ॥ ੨ ॥

ਸਭਿ ਸਤ ਸਭਿ ਤਪ ਸਭਿ ਚੰਗਿਆਈਆ ॥

ਸਰਵ ਚਾਂਗਲੇ ਗੁਣ, ਸਰਵ ਤਪਸ਼੍ਵਰ੍ਯਾ ਆਧਿ ਸਰਵ ਸਤਕਰ੍ਮ

ਸਿਧਾ ਪੁਰਖਾ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ॥

ਸਿੱਧ - ਪੁਰੁਸ਼ਾਂਚ੍ਯਾ ਬਰੋਬਰੀਨੇ ਮਹਾਨਤਾ,

ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਸਿਧੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ॥

ਆਪਲ੍ਯਾ ਕ੍ਰੁਪੇਸ਼ਿਵਾਧ, ਧਾਪੈਕੀ ਕੋਣਤੀਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕੋਣੀਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੁ ਸ਼ਕਲੀ ਨਾਹੀ.

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਨਾਹੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈਆ ॥੩॥

ਤੇ ਕੇਵਲ ਆਪਲ੍ਯਾ ਕ੍ਰੁਪੇਨੇ ਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਤਾਤ, ਕੋਣੀਹੀ ਤੇ ਥਾਂਬਵੁ ਸ਼ਕਤ ਨਾਹੀ. ॥ ੩ ॥

ਆਖਣ ਵਾਲਾ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ॥

ਜਰ ਕੋਣੀ ਮ੍ਹਣਾਲੇ, ਹੇ ਅਕਾਲਪੁਰੁਸ਼! ਜਰ ਮੀ ਤੁਝੀ ਸਤੁਤੀ ਕਰੁ ਸ਼ਕਤੀ ਤਰ ਹਾ ਮਗ ਹਾ ਬਿਚਾਰਾ ਕਾਧ ਬੋਲਯਾਰ?

ਸਿਫਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥

ਕਾਰਯ ਹੇ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾ! ਵੇਦ, ਧਰ੍ਮਗ੍ਰੰਥ ਆਧਿ ਤੁਝ੍ਯਾ ਭਕ੍ਤਾਂਚੇ ਹ੍ਰਦਯ ਤੁਝ੍ਯਾ ਸਤੁਤੀਚ੍ਯਾ ਖਜਿਨ੍ਯਾਨੇ ਭਰਲੇਲੇ ਆਹੇ.

ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਕਿਆ ਚਾਰਾ ॥

ਜ੍ਯਾਂਨਾ ਤੂ ਤੁਝੀ ਸਤੁਤੀ ਕਰਯਾਚੀ ਬੁਫ਼ੀ ਦੇਤੋਸ੍ ਤ੍ਯਾਂਚ੍ਯਾਸ਼ੀ ਕੋਣੀ ਸ੍ਪਰ੍ਧਾ ਕਸ਼ੀ ਕਰੁ ਸ਼ਕਤ ਨਾਹੀ.

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੪॥੨॥

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮ੍ਹਣਤਾਤ ਕੀ ਸਤ੍ਯਾਚਾ ਅਵਤਾਰ ਦੇਵਚ ਆਹੇ ਜੋ ਪ੍ਰਤ੍ਯੇਕਾਲਾ ਸੁੰਦਰ ਬਨਵਤੀ. ॥ ੪ ॥
੨ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਆਖਾ ਜੀਵਾ ਵਿਸਰੈ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥

ਹੇ ਆਈ! ਜੇਵ੍ਹਾ ਮੀ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚੇ ਨਾਮਸ੍ਮਰਯ ਕਰਤੀ ਤੇਵ੍ਹਾ ਮਲਾ ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕਰਿਤ੍ਯਾ ਜਿਵੰਤ ਵਾਟਤੇ ਪਯ ਜੇਵ੍ਹਾ ਮਲਾ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚ੍ਯਾ ਨਾਵਾਚੇ ਵਿਸ੍ਮਰਯ ਹੋਤੇ ਤੇਵ੍ਹਾ ਮਲਾ ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕਰਿਤ੍ਯਾ ਮ੍ਰੁਤ ਝਾਲ੍ਯਾਸਾਰਖੇ ਵਾਟਤੇ ਮ੍ਹਣਜੇਚ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚ੍ਯਾ ਨਾਮਸ੍ਮਰਯਾਨੇਚ ਮਲਾ ਆਨੰਦ ਵਾਟਤੀ, ਨਾਹੀਤਰ ਮੀ ਦੁ:ਖੀ ਹੋਤੀ.

ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥

ਪਧ ਯਾ ਸਤ੍ਯ ਨਾਮਾਚੇ ਕਥਨ ਕਰਧੇ ਫਾਰ ਕਠੀਯ ਆਹੇ.

ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੈ ਭੂਖ ॥

ਯਰ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚ੍ਯਾ ਖਣ੍ਯਾ ਨਾਮਾਚੀ ਤਲਮਲ (ਭੂਕ) ਅਸੇਲ,

ਉਤੁ ਭੂਖੈ ਖਾਇ ਚਲੀਅਹਿ ਦੂਖ ॥੧॥

ਤਰ ਤੀ ਤਲਮਲ ਪੂਰ੍ਣ ਕਰ੍ਹਨ, ਏਕਾਦ੍ਯਾਚੇ ਸਰ੍ਵ ਦੁ:ਖ ਨਸ਼ਟ ਕਰਤੇ. ॥ ੧ ॥

ਸੇ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥

ਤਰ ਹੇ ਆਈ! ਮਗ ਮੀ ਅਸੇ ਨਾਵ ਕਾ ਵਿਸਰਾਵੇ?

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਤੋ ਸ੍ਵਾਮੀ ਸਤ੍ਯ ਆਹੇ ਆਯਿ ਤ੍ਯਾਚੇ ਨਾਵਹੀ ਸਤ੍ਯ ਆਹੇ. ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਤੁ ॥

ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥

ਚਿਰੰਤਨ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚ੍ਯਾ ਸਤ੍ਯ ਨਾਮਾਚੀ ਮਹਿਮਾ,

ਆਖਿ ਥਕੇ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥

(ਵ੍ਯਾਸ ਮੁਨੀ) ਤੇ ਸਾਂਗੂਨ ਥਕਲੇ ਆਹੇਤ, ਪਧ ਤ੍ਯਾਂਚੇ ਮਹੱਤ੍ਵ ਤ੍ਯਾਂਨਾ ਸਮਯਲੇ ਨਾਹੀ.

ਜੇ ਸਭਿ ਮਿਲਿ ਕੈ ਆਖਣੁ ਪਾਹਿ ॥

ਯਰੀ ਪ੍ਰਤ੍ਯੇਕਯਯ ਏਕਤ੍ਰ ਯੇਊਨ ਤ੍ਯਾਚ੍ਯਾ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚ੍ਯਾ ਮਹਾਨਤੇਬਦ੍ਲ ਸ੍ਤੁਤੀ ਕਰ੍ਹ ਲਾਗਲੇ ਤਰੀ

ਵਡਾ ਨ ਹੋਵੈ ਘਾਟਿ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥

ਤ੍ਯਾਮੁਲੇ ਤੋ ਸ੍ਤੁਤੀਨੇ ਮੋਠਾ ਹੋਤ ਨਾਹੀ ਆਯਿ ਟੀਕਾ ਕਰ੍ਹਨ ਕਮੀ ਹੋਤ ਨਾਹੀ. ॥ ੨ ॥

ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ॥

ਤੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਮਰਤ ਨਾਹੀ ਆਯਿ ਸ਼ੋਕਹੀ ਕਰਤ ਨਾਹੀ.

ਦੇਦਾ ਰਹੈ ਨ ਚੁਕੈ ਭੋਗੁ ॥

ਤੋ ਯਗਾਤੀਲ ਸਯੀਵਾਂਨਾ ਅਨ੍ਨਪਾਯੀ ਦੇਤ ਰਾਹਤੋ ਕਾਰਯ ਤ੍ਯਾਚਾ ਭਾਂਡਾਰ ਕਧੀਚ ਰਿਕਾਮਾ ਹੋਤ ਨਾਹੀ.

ਗੁਣੁ ਏਹੇ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

ਦਾਨੇਸ਼੍ਵਰਾਂਸਾਰਖੇ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚੇ ਗੁਯ ਫਕਤ੍ਰ ਤ੍ਯਾਚ੍ਯਾਤ ਆਹੇਤ, ਇਤਰ ਦੁਸਣ੍ਯਾ ਕੋਯਾਤ ਹੇ ਗੁਯ ਨਾਹੀ.

ਨਾ ਕੇ ਹੋਆ ਨਾ ਕੇ ਹੋਇ ॥੩॥

ਅਸਾ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਯਾਆਧੀ ਕਧੀਚ ਨਵ੍ਹਤਾ ਆਯਿ ਭਵਿਸ਼੍ਯਾਤਹੀ ਕੋਯੀ ਅਸਯਾਰ ਨਾਹੀ. ॥ ੩ ॥

ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਤੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥

परमेश्वर स्वतः जितका महान आहे तितकाच त्याचा आशीर्वादही मोठा आहे.

ਜਿਨਿ ਦਿਨੁ ਕਰਿ ਕੈ ਕੀਤੀ ਰਾਤਿ ॥

ज्याने दिवस निर्माण केला आणि नंतर रात्र देखील निर्माण केली.

ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਹਿ ਤੇ ਕਮਜਾਤਿ ॥

जो कोणी अशा देवाला विसरतो तो तिरस्करणीय आहे.

ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਬਾਝੁ ਸਨਾਤਿ ॥੪॥੩॥

गुरू नानकजी म्हणतात की परमेश्वराचे नामस्मरण केल्याशिवाय माणूस संकुचित विचाराचा बनतो. ॥४॥ ३॥

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

रागु गूजरी महला ४ ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤ ਪੁਰਖਾ ਹਉ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥

हे परमात्मा स्वरूप, सद्गुरू, सद्गुरुषजी! माझी तुम्हाला एकच विनंती आहे की

ਹਮ ਕੀਰੇ ਕਿਰਮ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਕਰਿ ਦਇਆ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੧॥

मी अतिशय सूक्ष्म कृमीसारखा प्राणी आहे, म्हणून हे सतगुरुजी! मी तुझ्या आश्रयाला उपस्थित आहे, कृपया करून माझ्या अंतःकरणात परमेश्वराच्या नामाचा प्रकाश करा. ॥ १॥

ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਗੁਰਦੇਵ ਮੇ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥

हे माझे मित्र गुरुदेव ! मला रामाच्या नावाने प्रकाश द्या.

ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਮਰੀ ਰਹਰਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

गुरूंच्या उपदेशानुसार जो परमेश्वराचे नामस्मरण करतो तोच माझ्या जीवनाचा सहाय्यक आहे, परमेश्वराची महिमा कथन करणे ही माझी प्रथा आहे. ॥ १॥ रहाउ ॥

ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਹਰਿ ਪਿਆਸ ॥

हे सतगुरुजी! तुझ्या कृपेने मी जाणतो की, ज्यांची परमेश्वराच्या नामावर श्रद्धा आहे आणि नामस्मरण करण्याची इच्छा आहे ते हरीचे भक्त भाग्यवान आहेत.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿ ॥੨॥

कारण त्या हरीचे हरीनाम ग्रहण करूनच त्याच्या भक्तांना समाधान मिळते आणि संतांचा सहवास मिळाल्याने हरीच्या गुणांच्या ज्ञानाचा प्रकाश त्यांच्या अंतःकरणात भरतो. ॥२॥

ਜਿਨ੍ਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਭਾਗਹੀਣੁ ਜਮ ਪਾਸਿ ॥

ज्यांनी हरीच्या हरी हरी नामाचे सार चाखले नाही, म्हणजेच जे जीव परमेश्वराच्या नामात लीन

झाले नाहीत, ते अभागी जीव यमाच्या तावडीत अडकतात.

जे सतिगुरु सरति संगाति नही आये पिरु जीवे पिरु जीवासि ॥३॥

जे धर्मत्यागी लोक सतगुरूंचा आश्रय घेत नाहीत आणि परमेश्वराचा सहवास प्राप्त करत नाहीत, आणि भविष्यातही त्यांच्या जीवन जगण्यावर धिक्कार आहे. ॥ ३ ॥

जिन हरि जन सतिगुरु संगाति पायी तिन घुरि मसतकि लिखिआ लिखासि ॥

ज्या हरी भक्तांना सतगुरूंचा सहवास लाभला आहे, त्यांच्या जन्मापूर्वीच अकालपुरुषाने त्यांच्या मस्तिष्कावर एक शुभ शिलालेख लिहिला आहे.

पंहु पंहु सतसंगाति जिउ हरि रसु पायिआ मिलि जन नानक नामु परगासि ॥४॥१॥

सतगुरुजींचे वचन आहे की हे निरंकार! धन्य ती सत्संगती, ज्यातून हरिरस प्राप्त होतो आणि भगवंताच्या भक्तांना त्याच्या नामाच्या ज्ञानाचा प्रकाश प्राप्त होतो. म्हणूनच हे सतगुरुजी! अकालपुरुषाच्या नावाने मला आशीर्वाद द्या. ॥ ४ ॥ ४ ॥

रागु गुजरि महला ५ ॥

राग गूजरी महला ५ ॥

काहे रे मन चितवहि उदमु जा आहरि हरि जीउ परिआ ॥

हे मना! तू का इतका विचार करतो, जेव्हा की अकालपुरुष स्वतः संपूर्ण सृष्टीचे व्यवस्थापन करत आहेत.

सैल पथर महि जंत उपाये ता का रिजकु आरौ करि परिआ ॥१॥

उजाड खडक आणि दगडांमध्येही, त्याने जिवंत प्राणी निर्माण केले आणि त्यांचे जेवणही त्याने आधीच तयार ठेवले आहे. ॥ १ ॥

मेरे मायु जी सतसंगाति मिले सु तरिआ ॥

हे निरंकार ! जो कोणी पवित्र व्यक्तींच्या मंडळीत सामील होतो तो ऐहिक दुर्गुणांचा महासागर ओलांडू शकतो.

गुरु परसादि परम पदु पायिआ सुके कासट हरिआ ॥१॥ रहाउ ॥

गुरूंच्या कृपेने त्याला सर्वोच्च आध्यात्मिक राज्य प्राप्त होते आणि अशी नवीन आध्यात्मिक ऊर्जा पुन्हा प्राप्त होते, जसे की सुकलेले झाड पुन्हा हिरवे होते. ॥ १ ॥ रहाउ ॥

जननि पिता लेक सुत बनिता केंद्रि न किस की परिआ ॥

आयुष्यात आई, वडील, मुलगा, पत्नी किंवा इतर नातेवाईक यापैकी कोणीही कोणावर अवलंबून नाही.

सिरि सिरि रिजकु सँबाहे ठाकुरु काहे मन भुँ कुरिआ ॥२॥

विश्वातील प्रत्येक जीवाला निरंकार स्वतः अन्न-पाणी पुरवतो, मग हे मना! तू का इतका

घाबरतो? ॥ २॥

ਉਡੈ ਉਡਿ ਆਵੈ ਸੈ ਕੋਸਾ ਤਿਸੁ ਪਾਛੈ ਬਚਰੇ ਛਰਿਆ ॥

राजहंस पक्ष्यांचे समूह शेकडो मैल दूर उडतात आणि त्यांच्या मुलांना मागे (त्यांच्या घरट्यात) सोडून जातात.

तिन कवनु खलावै कवनु चुगावै मन महि सिमरनु करिआ ॥३॥

त्यांना कोण त्यांना खायला देतो, कोण खेळवतो, म्हणजेच आईशिवाय त्यांचे पालनपोषण कोण करतो, (उत्तरात म्हणाले) त्यांची आई आपल्या मुलांची आठवण मनात ठेवते, तेच त्यांच्या पोषणाचे साधन बनते. ॥ ३॥

सब निधान दस अमर सिधान ठाकुर कर उल धरिआ ॥

सर्व संपत्ती आणि सिद्धाची अठरा चमत्कारिक शक्ती देवाच्या नियंत्रणाखाली आहेत जणू ती त्याच्या हाताच्या तळहातावर आहेत.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਰਿਆ ॥४॥੧॥

हे नानक! आपण नेहमीच अशा अद्भुत गुरुला स्वतः ला समर्पित केले पाहिजे आणि अनंत निरंकाराला मर्यादा किंवा अंत नाही. ॥४॥५॥

आसा महला ४ सै पुरखु

रागु आसा महला ४ सो पुरखु

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ईश्वर एकच आहे, जे सतगुरुंच्या कृपेने प्राप्त होऊ शकते.

ਸੈ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਅਗਮਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥

तो अकालपुरुष सृष्टीतील सर्व प्राणिमात्रांमध्ये सर्वव्यापी आहे, तरीही तो मायेच्या पलीकडे आहे. ते अगम्य आणि अनंत आहे.

ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥

हे सत्यस्वरूप सृष्टी निर्माता परमेश्वरा ! तुझे नामस्मरण आधीही सर्व करत होते, आताही करतात आणि भविष्यातही सर्व तुझे नामस्मरण करत राहतील.

ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀ ਤੂੰ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾਰਾ ॥

सृष्टीतील सर्व जीव ही तुझीच निर्मिती आहे आणि तूच जीवांना भोग व मुक्ती देणारा आहेस.

ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜੀ ਸਭਿ ਦੁਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ ॥

हे भक्तांनो! सर्व दुःखांचा नाश करणाऱ्या आणि सुख देणाऱ्या निरंकाराचे नामस्मरण करा.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਜੀ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰਾ ॥੧॥

ਨਿਰੰਕਾਰ ਸ਼੍ਵਤ:ਚ ਸ਼੍ਵਾਮੀ ਆਧਿ ਸ਼੍ਵਤ:ਚ ਸੇਵਕ, ਮ੍ਹਣੂਨ ਹੇ ਨਾਨਕ ! ਮਾਝ੍ਯਾਤ, ਨਮ੍ਰ ਪ੍ਰਾਣ੍ਯਾਲਾ, ਯਾ ਯਾ ਅਵ੍ਯਕ੍ਤ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚੇ ਵਰ੍ਣਨ ਕਰ੍ਣ੍ਯਾਚੀ ਕ੍ਸ਼ਮਤਾ ਮਾਝ੍ਯਾਤ ਨਾਹੀ. ॥ ੧ ॥

ਤੂੰ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੀ ਹਰਿ ਏਕੇ ਪੁਰਖੁ ਸਮਾਣਾ ॥

ਹੇ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾ! ਤੂੰ ਸਰ੍ਵਵ੍ਯਾਪੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸਰ੍ਵ ਪ੍ਰਾਣਿਮਾਤ੍ਰਾਂਚ੍ਯਾ ਅੰਤ:ਕਰ੍ਣਾਤ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਆਹੇ.

ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਭੇਖਾਰੀ ਜੀ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਚੇਜ ਵਿਡਾਣਾ ॥

ਜਗਾਤ ਕੋਣੀ ਦਾਤਾ ਬਨਲੇ ਆਹੇ, ਕੋਣੀ ਮਿਕ੍ਸ਼੍ਵਚੇ ਰੂਪ ਘੇਤਲੇ ਆਹੇ, ਹੇ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾ! ਹੇ ਸਰ੍ਵ ਆਪਲੀ ਆਸ਼੍ਵਰ੍ਯਕਾਰਕ ਲੀਲਾ ਆਹੇ.

ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਜੀ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥

ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਆਧਿ ਤਪਮੋਗ ਘੇਣਾਰਾ ਆਹੇਸ, ਤੁਝ੍ਯਾਸ਼ਿਵਾਧ ਮੀ ਝਤਰ ਕੋਣਾਲਾ ਓਲਖਤ ਨਾਹੀ.

ਤੂੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੇਅੰਤੁ ਬੇਅੰਤੁ ਜੀ ਤੇਰੇ ਕਿਆ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ॥

ਤੂੰ ਸਰ੍ਵੋਚ੍ਚ ਦੇਵ ਆਹੇਸ, ਅਮਰ੍ਯਾਦਿ ਆਧਿ ਅਸੀਮ; ਮੀ ਤੁਝ੍ਯਾ ਗੁਣਾਂਚੇ ਵਰ੍ਣਨ ਕਸੇ ਕਰ੍ਹ ਸ਼ਕਤੋ?

ਜੇ ਸੇਵਹਿ ਜੇ ਸੇਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੨॥

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਮ੍ਹਣ੍ਯਾਤਾਤ ਕੀ ਜੇ ਪ੍ਰਾਣਿਮਾਤ੍ਰ ਤੁਮਚੇ ਸ਼੍ਰਮਣ ਮਨਾਪਾਸ਼੍ਰਨ ਕਰ੍ਤਾਤ ਆਧਿ ਸੇਵੇਚ੍ਯਾ ਮਾਵਨੇਨੇ ਤੁਮ੍ਹਾਲਾ ਸਮਰ੍ਪਿਤ ਹੋਤਾਤ ਮੀ ਸ਼੍ਵਤ:ਲਾ ਯਾਂਚ੍ਯਾ ਸ਼੍ਵਾਧੀਨ ਕਰ੍ਤੋ. ॥ ੨ ॥

ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਮੇ ਜਨ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥

ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ! ਜੇ ਮਨੁਸ਼੍ਯ ਮਨਾਨੇ ਵ ਗਾਧੀਨੇ ਤੁਝੇ ਧ੍ਯਾਨ ਕਰ੍ਤਾਤ ਤੇ ਯੁਗਾਨੁਧੁਗੇ ਸ਼ਾਂਤੀਨੇ ਸੁਖਾਤ ਆਪਲੇ ਜੀਵਨ ਜਗਤਾਤ.

ਮੇ ਮੁਕਤੁ ਮੇ ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਤਿਨ ਤੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥

ਯ੍ਯਾਂਨੀ ਪ੍ਰੇਮਾਨੇ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚੇ ਨਾਮਸ਼੍ਰਮਣ ਕੇਲੇ ਤੇ ਮੈਤਿਕਵਾਦਾਚ੍ਯਾ ਬੰਧਨਾਤ੍ਰਨ ਆਧਿ ਮ੍ਰ੍ਯੂਚ੍ਯਾ ਮੈਤੀਪਾਸ਼੍ਰਨ ਮੁਕ੍ਤ ਝਾਲੇ.

ਜਿਨ ਨਿਰਭਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਤਿਨ ਕਾ ਭਉ ਸਭੁ ਗਵਾਸੀ ॥

ਯ੍ਯਾਂਨੀ ਮਧਮੁਕ੍ਤ ਹੋਯਨ ਯਾ ਅਕਾਲਪੁਰੁਸ਼ਾਚ੍ਯਾ ਨਿਰ੍ਧਯ ਸ਼੍ਵਰ੍ਰਪਾਚੇ ਧ੍ਯਾਨ ਕੇਲੇ, ਯਾਂਚ੍ਯਾ ਜੀਵਨਾਤੀਲ ਸਰ੍ਵ ਮਧ (ਜਨ੍ਮ, ਮ੍ਰ੍ਯੂ ਆਧਿ ਧਮਾਦੀ) ਨਾਹੀਸੇ ਹੋਤੇ.

ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਜੀ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪਿ ਸਮਾਸੀ ॥

ਜੇ ਲੋਕ ਨੇਹਮੀ ਪ੍ਰੇਮਲ ਮਕ੍ਤੀਨੇ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚੇ ਨਾਮਸ਼੍ਰਮਣ ਕਰ੍ਤਾਤ, ਤੇ ਸ਼ੇਵਟੀ ਯਾਚ੍ਯਾਮਧ੍ਯੇ ਵਿਲੀਨ ਹੋਤਾਤ.

ਮੇ ਪੰਨੁ ਮੇ ਪੰਨੁ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ॥੩॥

ਜੇ ਪ੍ਰੇਮਲ ਮਕ੍ਤੀਨੇ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚੇ ਨਾਮਸ਼੍ਰਮਣ ਕਰ੍ਤਾਤ ਤੇ ਖਰੋਖਰਚ ਧਨ੍ਯ ਆਧਿ ਮਾਧ੍ਯਵਾਨ ਆਹੇਤ; ਨਾਨਕ ਯਾਂਨਾ ਸਮਰ੍ਪਿਤ ਆਹੇ. ॥ ੩ ॥

ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਜੀ ਭਰੇ ਬਿਅੰਤ ਬੇਅੰਤਾ ॥

ਹੇ ਅਨੰਤ ਸੁਰੂਪ! ਤੁਝਾ ਭਕਤਾਂਚੇ ਹੁਦਯ ਤੁਝਾ ਭਕਤੀਚਾ ਅਨੰਤ ਖਜਿਨਿਆਨੇ ਭਰਲੇਲੇ ਆਹੇ.

ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਲਾਹਨਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਅਨਿਕ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤਾ ॥

ਤੁਝੇ ਭਕਤ ਤਿਨ੍ਹੀ ਕਾਯਾਤ ਤੁਝੀ ਸਤੁਤੀ ਗਾਤਾਤ, ਹੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾ ! ਤੂੰ ਅਸੰਖ ਆਧਿ ਅਨੰਤ ਸੁਰੂਪ ਆਹੇਸ.

ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਜੀ ਤਪੁ ਤਾਪਹਿ ਜਪਹਿ ਬੇਅੰਤਾ ॥

ਯਾ ਜਗਾਮਧੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਆਧਿ ਧਿਆਨਾਦ੍ਵਾਰੇ ਵਿਵਿਧ ਪ੍ਰਕਾਰੇ ਤੁਝੀ ਪੂਜਾ ਕੇਲੀ ਜਾਤੇ.

ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪੜਹਿ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ ਖਟੁ ਕਰਮ ਕਰੰਤਾ ॥

ਅਨੇਕ ਋ਸ਼ੀ ਆਧਿ ਵਿਦ੍ਵਾਨ ਵਿਵਿਧ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰੇ ਆਧਿ ਸ੍ਮ੍ਰਤੀਚੇ ਅਧਯਯਨ ਕਰੂਨ ਆਧਿ ਸ਼ਤਕਰਮ, ਧੜ ਇਤ੍ਯਾਦੀ ਧਾਰਮਿਕ ਕਾਰਯੇ ਕਰੂਨ ਤੁਮਚੀ ਸਤੁਤੀ ਕਰਤਾਤ.

ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਭਗਤ ਭਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੇ ਭਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਨਿਰੰਕਾਰਾਲਾ ਆਕੁਡਧਾਰੇ ਤੇ ਸਰਵ ਨਿਸ਼ਾਵੰਤ ਭਕਤ ਯਾ ਜਗਾਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਜੀਵਨ ਜਗਤ ਆਹੇਤ. ॥੪॥

ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਜੀ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

ਹੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾ ! ਤੁਮ੍ਹੀ ਸਰਵਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਹਾਤ, ਵਿਸ਼੍ਵਾਤੀਲ ਸਰਵਵ੍ਯਾਪੀ, ਅਮਰ੍ਯਾਦ ਨਿਰਮਾਤਾ ਆਹਾਤ; ਕੋਧੀਹੀ ਤੁਮਚ੍ਯਾਇਤਕੇ ਮਹਾਨ ਨਾਹੀ.

ਤੂੰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਏਕੇ ਜੀ ਤੂੰ ਨਿਹਚਲੁ ਕਰਤਾ ਸੇਈ ॥

ਤੁਮ੍ਹੀ ਯੁਗਾਨੁਧੁਗੇ ਏਕ ਆਹਾਤ, ਤੁਮ੍ਹੀ ਸਦਾਸਰਵਕਾਲ ਅਦ੍ਵਿਤੀਯ ਰੂਪ ਆਹਾਤ ਆਧਿ ਤੁਮ੍ਹੀ ਸ਼ਾਸ਼੍ਵਤ ਨਿਰਮਾਤਾ ਆਹਾਤ.

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਸੇਈ ਵਰਤੈ ਜੀ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈ ॥

ਤੁਮ੍ਹਾਲਾ ਜੇ ਚਾਂਗਲੇ ਗਾਟਤੇ ਤੇ ਘਡਤੇ, ਤੁਮ੍ਹੀ ਜੇ ਕਾਹੀ ਕਾਰਯ ਸਵੇਚ੍ਛੇਨੇ ਕਰਤਾ ਤੇ ਕਾਰਯ ਪੂਰ੍ਣ ਹੋਤੇ.

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਉਪਾਈ ਜੀ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਰਜਿ ਸਭ ਹੋਈ ॥

ਤੁਮ੍ਹੀਚ ਹੇ ਵਿਸ਼੍ਵ ਨਿਰਮਾਣ ਕੇਲੇ ਆਹੇ ਆਧਿ ਨਿਰਮਾਣ ਕੇਲ੍ਯਾਨੰਤਰ ਤੁਮ੍ਹੀਚ ਲ੍ਯਾਲਾ ਨਸ਼ਟ੍ਰਹੀ ਕਰਤਾ.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਕਰਤੇ ਕੇ ਜੀ ਜੇ ਸਭਸੈ ਕਾ ਜਾਣੇਈ ॥੫॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਮੀ ਸ੍ਰਸ਼ਟਿਕਰਤਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੀ ਸਤੁਤੀ ਕਰਤੋ, ਜੋ ਸੰਪੂਰ੍ਣ ਸ੍ਰਸ਼ਟੀਚਾ ਨਿਰਮਾਤਾ ਆਹੇ ਕਿੰਕਾ ਜੋ ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਧਿਮਾਤ੍ਰਾਂਚ੍ਯਾ ਅੰਤ:ਕਰਣਾਲਾ ਜਾਣਤੋ. ॥੫॥੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਚਿਆਰੁ ਮੈਡਾ ਸਾਂਈ ॥

ਹੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ! ਤੂਚ ਨਿਰਮਾਤਾ ਆਹੇਸ, ਤੂਚ ਸਤ੍ਯਾਚਾ ਅਵਤਾਰ ਆਹੇਸ ਆਧਿ ਤੂਚ ਮਾਝਾ ਸਵਾਮੀ ਆਹੇਸ.

ਜੇ ਤਉ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਬੀਸੀ ਜੇ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਹਉ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜੇ ਤੁਲਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਤੇ ਤੇਚ ਬਡਤੇ, ਆਧਿ ਤੁਮ੍ਹੀ ਜੇ ਕਾਹੀ ਦੇਤਾ ਤੇਚ ਮਲਾ ਮਿਲਤੇ. ॥ ੧ ॥

ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥

ਹੈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾ ! ਸੰਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ਵ ਹੀ ਤੁਮਚੀ ਨਿਰਮਿਤੀ ਆਹੈ ਆਧਿ ਪ੍ਰਤ੍ਯੇਕਜਣ ਤੁਮਚ੍ਯਾਵਰ ਧ੍ਯਾਨ ਕਰਤੋ.

ਜਿਸ ਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਿਨਿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ॥

ਪਰੰਤੂ ਜ੍ਯਾਂਨਾ ਤੁਝੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਝਾਲੀ ਆਹੈ ਤ੍ਯਾਂਨਾਚ ਤੁਝ੍ਯਾ ਨਾਮਾਚੇ ਮੌਲ੍ਯਵਾਨ ਦ੍ਰਵ੍ਯ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤ ਝਾਲੇ ਆਹੈ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਧਾ ਮਨਮੁਖਿ ਗਵਾਇਆ ॥

ਹੈ ਨਾਮ-ਰਤਨ ਉਤ੍ਤਮ ਸਾਧਕਾਂਨਾ ਮਿਲਤੇ ਆਧਿ ਸ੍ਵਾਰਥੀ ਲੋਕ ਤੇ ਗਮਾਵਤਾਤ.

ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਵਿਛੋੜਿਆ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥

ਤੁਮ੍ਹੀ ਸ੍ਵਤ: ਵੇਗਲੇ ਕਰਤਾ ਆਧਿ ਤੁਮ੍ਹੀ ਸ੍ਵਤ: ਸਾਮੀਲ ਕਰਤਾ. ॥ ੧ ॥

ਤੂੰ ਦਰੀਆਉ ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥

ਹੈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾ ! ਤੂ ਜੀਵਨਾਚੀ ਨਦੀ ਆਹੇਸ ਆਧਿ ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤ੍ਯਾ ਨਦੀਤ ਫਕਤ ਲਾਟਾ ਆਹੇਤ.

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥

ਹੈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾ ! ਤੁਝ੍ਯਾਸ਼ਿਵਾਧ ਤੁਮਚ੍ਯਾਸਾਰਖੰ ਕੋਣੀ ਨਾਹੀ.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ॥

ਸ੍ਰਣੀਤੀਲ ਸਰਵ ਲਹਾਨ-ਮੋਠੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਰਵ ਤੁਝੇਚ ਗੁਣਗਾਨ ਗਾਤਾਤ.

ਵਿਜੇਗਿ ਮਿਲਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਸੰਜੇਗੀ ਮੇਲੁ ॥੨॥

ਵਿਯੋਗ ਕਰਮਾਮੁਲੇ ਜੋ ਤੁਝ੍ਯਾਤ ਲੀਨ ਝਾਲਾ ਹੋਤਾ ਤੋ ਵਿਭਕ੍ਤ ਝਾਲਾ ਆਧਿ ਯੋਗਾਯੋਗਾਨੇ ਜੋ ਵਿਭਕ੍ਤ ਝਾਲਾ ਹੋਤਾ ਤੋ ਤੁਮਚ੍ਯਾਕਡੇ ਆਲਾ ਆਹੈ; ਮ੍ਹਣਜੇ ਜ੍ਯਾਂਨਾ ਤੁਝ੍ਯਾ ਕ੍ਰਿਪੇਨੇ ਸੰਤਾਂਚੀ ਸੰਗਤੀ ਲਾਭਲੀ ਨਾਹੀ ਤੇ ਤੁਝ੍ਯਾਪਾਸ੍ਰਨ ਵਿਭਕ੍ਤ ਝਾਲੇ ਆਧਿ ਜ੍ਯਾਂਨਾ ਸੰਤਾਂਚੀ ਸੰਗਤੀ ਲਾਭਲੀ ਤ੍ਯਾਂਨਾ ਤੁਝੀ ਭਕ੍ਤੀ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤ ਝਾਲੀ.
॥ ੨ ॥

ਜਿਸ ਨੇ ਤੂ ਜਾਣਾਇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਜਾਣੈ ॥

ਹੈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾ ! ਜ੍ਯਾਲਾ ਤੁਮ੍ਹੀ ਗੁਰੂਦ੍ਵਾਰੇ ਜ਼ਾਨ ਦੇਤਾ ਤ੍ਯਾਲਾਚ ਹੀ ਪਛਤ ਕਲ੍ਹੁ ਸ਼ਕਤੇ. ਮਗ ਤੋ ਨੇਹਮੀ ਤੁਝ੍ਯਾ ਗੁਣਾਂਚੇ ਗੁਣਗਾਨ ਕਰਤੋ.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦ ਹੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥

ਆਧਿ ਤੋ ਸਦੈਵ ਤੁਝੀਚ ਸ੍ਤੁਤੀ ਕਰਤੋ.

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ज्याने प्रेमळ भक्तीने देवाची आठवण केली आहे त्याने आंतरिक शांती प्राप्त केली आहे

सहजे ही हरि नामि समाष्टिआ ॥३॥

मग तो परमपुरुष परमेश्वराच्या नामात सहज लीन होतो. ॥ ३ ॥

तु आपे करता तेरा कीआ सडु हेष्टि ॥

हे परमेश्वरा ! आपण स्वतः निर्माता आहात आणि सर्व काही तुमच्या आदेशानेच होते.

तुष्टि बिनु दूजा अवतु न केष्टि ॥

तुझ्याशिवाय तुझ्यासारखे दुसरे कोणीही नाही.

तु करि करि वेष्टि ज्ञानि मेष्टि ॥

सृष्टीद्वारे सजीवांचे कौतुक पाहणारे आणि त्यांच्याबद्दल सर्व काही जाणणारे तुम्हीच आहात.

जन नानक गुरुमुखि परगटु हेष्टि ॥४॥२॥

हे नानक! हा फरक गुरूकडे वळलेल्या व्यक्तीमध्ये प्रकाशमान होतो. ॥ ४ ॥ २ ॥

आसा महला १ ॥

आसा महला १ ॥

तिनु सरवरचै बडीले निवास पाटी पावतु तिनहि कीआ ॥

हे मना! तू अशा विश्वसागरात वास केला आहेस जिथे शब्द-स्पर्श रुपी रस-गंध, पाणी आणि तृष्णा आहे.

पंकज मेघ पगु नही चालै हम देखा उत डूबीअले ॥१॥

तिथे आसक्तीच्या चिखलात अडकून तुमच्या बुद्धीरूपी पाय परमेश्वराच्या भक्तीकडे जाऊ शकणार नाहीत, त्या महासागरात अनियंत्रित जीवांना आपण बुडताना पाहिले आहेत.

मन ऐकु न चेतसि भुझ मना ॥

हे मूर्ख मना! एकाग्रतेने परमेश्वराचे नामस्मरण केले नाही तर

हरि बिसरत तेरे गुण गलिआ ॥१॥ रहाउ ॥

हरि-प्रभूंच्या विस्मरणामुळे तुझे सर्व गुण नष्ट होतील म्हणजेच परमेश्वराचा विसर पडल्याने (यमचा) फास तुझ्या गळ्यात पडेल. ॥ १ ॥ रहाउ ॥

ना हउ जडी सडी नही पड़िआ मूरख मुराया जनमु भडिआ ॥

म्हणून हे मना! तू अकालपुरुषाला प्रार्थना कर की मी यती, सती किंवा ज्ञानी नाही, माझे जीवन महामूर्खासारखे निष्फळ झाले आहे.

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਾ ਜਿਨ ਤੂ ਨਾਹੀ ਵੀਸਰਿਆ ॥੨॥੩॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਜਦੋਂ ਸੰਤਾਂ ਨੇ ਤੁझे ਵਿਸਮਰਣ ਹੋਤ ਨਾਹੀ, ਤਾਂਚਾ ਮੀ ਆਸ਼ਰਯ ਧੇਤੀ ਆਯਿ ਮੀ ਤ੍ਵਾਂ ਨਾ ਨਮਨ ਕਰਤੀ.

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹੁਰੀਆ ॥

ਹੈ ਮਾਨਵ! ਤੁਲਾ ਹਾ ਮਨੁਸ਼ ਜਨਮ ਮਿਲਾਲਾ ਆਹੈ

ਗੋਬਿੰਦ ਮਿਲਣ ਕੀ ਇਹ ਤੇਰੀ ਬਰੀਆ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਲਾ ਮੇਟਯਾਚੀ ਹੀ ਤੁਝੀ ਸੁਵਰਨ ਸੰਧੀ ਆਹੈ: ਮੁਹਣਯੇਚ ਤੁਲਾ ਹਾ ਮਨੁਸ਼ ਜਨਮ ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਯਾਸਾਠੀਚ ਮਿਲਾਲਾ ਆਹੈ.

ਅਵਰਿ ਕਾਜ ਤੇਰੈ ਕਿਤੈ ਨ ਕਾਮ ॥

ਯਾਸ਼ਿਵਾਯ ਕੇਲੇ ਜਾਯਾਰੇ ਸਾਂਸਾਰਿਕ ਕਾਰਯ ਤੁਝਾ ਕੋਯਲਾਹੀ ਉਪਯੋਗਾਚੇ ਨਾਹੀ.

ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥੧॥

ਮੁਹਨ, ਸੰਤ ਮੰਡਲੀਚਾ ਸੰਗਤੀਤ ਰਾਹਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਾ. ॥ ੧॥

ਸਰੰਜਾਮਿ ਲਾਗੁ ਭਵਜਲ ਤਰਨ ਕੈ ॥

ਮੁਹਨ ਹਾ ਸੰਸਾਰਸਾਗਰ ਪਾਰ ਕਰਯਾਚਾ ਪ੍ਰਯਤ ਕਰਤ ਰਾਹਾ.

ਜਨਮੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਾਤ ਰੰਗਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਨਯਥਾ ਤੁਝੇ ਹੈ ਜੀਵਨ ਸੰਸਾਰਿਕ ਮਾਯੇਤ ਅਡਕੂਨ ਨਿਰਥਕ ਹੋਇਲ. ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਕਮਾਇਆ ॥

ਹੈ ਮਾਨਵ! ਤੂ ਜਪ, ਤਪਸ਼ਾ, ਸੰਯਮ ਕੇਲਾ ਨਾਹੀ ਕਿੰਗਾ ਕੋਯਤੇਹੀ ਪੁਣਯਕਾਰਯ ਕਰਨ ਧਰਮ ਕਮਾਵਲਾ ਨਾਹੀ.

ਸੇਵਾ ਸਾਧ ਨ ਜਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥

ਸੰਤਾਂਚੀ ਸੇਵਾ ਕੇਲੀ ਨਾਹੀ ਤਸੇਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਸੁਭਾ ਕੇਲੇ ਨਾਹੀ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਨੀਚ ਕਰੰਮਾ ॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਆਮ੍ਹੀ ਸੰਥ ਕਰਮ ਕਰਯਾਰੇ ਜੀਵ ਆਹੋਤ.

ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ਸਰਮਾ ॥੨॥੪॥

ਪਯ ਮੀ ਤੁਮਚਾ ਆਸ਼ਰਾਯਾਤ ਆਲੋ ਆਹੈ, ਕ੍ਰਪਯਾ ਮਾਝੀ ਝੁਝਾ ਪੂਰਨ ਕਰਾ. ॥ ੨॥ ੪॥

ਅਰਦਾਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ॥

ਦੇਵ ਏਕਚ ਆਹੇ. ਸਰ੍ਵ ਵਿਜਯ ਅਧ੍ਰਮੂਤ ਗੁਰੂ (ਦੇਵਾਚਾ) ਆਹੇ.

ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ।

ਆਦਰਯੀਯ ਤਲਵਾਰ ਕਿੰਵਾ ਕ੍ਰਪਾਣ (ਦੁਸ਼ਾਂਚਾ ਨਾਸ਼ ਕਰਣਾਣ੍ਯਾਚ੍ਯਾ ਰੂਪਾਤੀਲ ਦੇਵ) ਆਮ੍ਹਾਲਾ ਮਦਤ ਕਰੋ!

ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦॥

ਦਹਾਵ੍ਯਾ ਗੁਰੰਨੀ ਵਾਚਲੇਲੀ ਆਦਰਯੀਯ ਤਲਵਾਰੀਚੀ ਕਵਿਤਾ.

ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗੋਤੀ ਸਿਮਰਿ ਕੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਲਈਂ ਧਿਆਇ ॥

ਪ੍ਰਥਮ ਤਲਵਾਰੀਚੇ ਸਮਰਣ ਕਰਾ (ਦੁਸ਼ਾਂਚਾ ਨਾਸ਼ ਕਰਣਾਣ੍ਯਾ ਦੇਵਾਚ੍ਯਾ ਰੂਪਾਤ); ਮਗ ਨਾਨਕਚੇ ਸਮਰਣ ਕਰਾ. (ਤ੍ਯਾਂਚ੍ਯਾ ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕ ਯੋਗਦਾਨਾਵਰ ਲਖ ਠੇਵਾ)

ਫਿਰ ਅੰਗਦ ਗੁਰ ਤੇ ਅਮਰਦਾਸੁ ਰਾਮਦਾਸੈ ਹੋਈਂ ਸਹਾਇ ॥

ਮਗ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ, ਗੁਰੂ ਅਮਰ ਦਾਸ ਆਣਿ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਯਾਂਚੇ ਸਮਰਣ ਆਣਿ ਧ੍ਯਾਨ ਕਰਾ; ਤੇ ਆਮ੍ਹਾਲਾ ਮਦਤ ਕਰੂ ਸ਼ਕਤਾਤ! (ਤ੍ਯਾਂਚ੍ਯਾ ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕ ਯੋਗਦਾਨਾਵਰ ਲਖ ਘਾ)

ਅਰਜਨ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਨੇ ਸਿਮਰੈ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ ॥

ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ, ਗੁਰੂ ਹਰਗੋਵਿੰਦ ਆਣਿ ਆਦਰਯੀਯ ਗੁਰੂ ਹਰ ਰਾਯ ਯਾਂਚੇ ਸਮਰਣ ਆਣਿ ਧ੍ਯਾਨ ਕਰਾ. (ਤ੍ਯਾਂਚ੍ਯਾ ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕ ਯੋਗਦਾਨਾਵਰ ਲਖ ਘਾ)

ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਡਿਠੈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਜਾਇ ॥

ਆਦਰਯੀਯ ਗੁਰੂ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਯਾਂਚੇ ਸਮਰਣ ਆਣਿ ਧ੍ਯਾਨ ਕਰਾ, ਜ੍ਯਾਂਚ੍ਯਾ ਦਰਸ਼ਨਾਨੇ ਸਰ੍ਵ ਦੁ:ਖ ਨਾਹੀਸੇ ਹੋਤਾਤ. (ਤ੍ਯਾਂਚ੍ਯਾ ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕ ਯੋਗਦਾਨਾਵਰ ਲਖ ਘਾ)

ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿਮਰਿਐ ਘਰ ਨਉ ਨਿਧਿ ਆਵੈ ਧਾਇ ॥

ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਯਾਂਚੇ ਸਮਰਣ ਕਰਾ ਆਣਿ ਮਗ ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕ ਸੰਪਤੀਚੇ ਨਉ ਸ੍ਰੋਤ (ਧੈਰ੍ਯ, ਕ੍ਸ਼ਮਾ, ਅਸ੍ਤੇਯ, ਸੌਚਾ, ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਨਿਗ੍ਰਹ, ਬੁਢੀ, ਵਿਦ੍ਯਾ ਸਤ੍ਯ, ਅਕ੍ਰੋਧ) ਤੁਮਚ੍ਯਾ ਘਰੀ ਤ੍ਵਰੇਨੇ ਧੇਤੀਲ.

ਸਭ ਥਾਂਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥

ਹੇ ਦੇਵਾ ! ਕ੍ਰਪਯਾ ਆਮ੍ਹਾਲਾ ਸਰ੍ਵਤ੍ਰ ਮਾਰ੍ਗ ਦਾਖਵੂਨ ਮਦਤ ਕਰਾ.

ਦਸਵਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ! ਸਭ ਥਾਂਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ॥

ਆਦਰਯੋਗੀ ਦਹਾਵੇ ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿੰਘ ਯਾਂਚੇ ਸਮਰਧਨ ਕਰਾ. (ਤ੍ਯਾਂਚ੍ਯਾ ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕ ਯੋਗਦਾਨਾਵਰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾ). ਹੇ ਦੇਵਾ ! ਕ੍ਰਪਯਾ ਆਮ੍ਹਾਲਾ ਸਰਵਤ੍ਰ ਮਾਰਗ ਦਾਖਵ੍ਰਨ ਮਦਤ ਕਰਾ.

ਦਸਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੀ ਜੋਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀਦਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਆਦਰਯੋਗੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬਮਧ੍ਯੇ ਅਸਲੇਲ੍ਯਾ ਦਹਾ ਰਾਜਾਂਚ੍ਯਾ ਦਿਵ੍ਯ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਾਚਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾ ਆਧਿ ਮਨਨ ਕਰਾ ਆਧਿ ਤੁਮਚੇ ਵਿਚਾਰ ਤ੍ਯਾਂਚ੍ਯਾ ਫੈਵੀ ਸ਼ਿਕਵਧੀਕਡੇ ਵਲਕਾ ਆਧਿ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬਚ੍ਯਾ ਦਰਸ਼ਨਾਨੇ ਆਨੰਦ ਮਿਲਕਾ; ਮ੍ਹਣਾ ਵਾਹੇ ਗੁਰੂ! (ਅਦ੍ਭੁਤ ਦੇਵ)!

ਪੰਜਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਚੌਹਾਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ, ਚਾਲ੍ਹੀਆਂ ਮੁਕਤਿਆਂ, ਹਠੀਆਂ ਜਪੀਆਂ, ਤਪੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾ ਨਾਮ ਜਪਿਆ, ਵੰਡ ਛਕਿਆ, ਦੇਗ ਚਲਾਈ, ਤੇਗ ਵਾਹੀ, ਦੇਖ ਕੇ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਸਚਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ, ਖਾਲਸਾ ਜੀ ! ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਚਾਰ ਪੁਤ੍ਰਾਂਚ੍ਯਾ (ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿੰਘ ਯਾਂਚ੍ਯਾ) ਪਾਚ ਪ੍ਰਿਯ ਵ੍ਯਕ੍ਤੀਂਚ੍ਯਾ ਕਰਮਾਚਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾ; ਚਾਲ੍ਹੀਸ ਹੁਤਾਤ੍ਮ੍ਯਾਂਪੈਕੀ; ਅਦ੍ਯ ਵਫਨਿਸ਼੍ਚ੍ਯਾਚ੍ਯਾ ਸ਼ੂਰ ਸ਼ਿਖਾਂਚੇ; ਨਾਮਾਚ੍ਯਾ ਰੰਗਾਤ ਰੰਗਲੇਲ੍ਯਾ ਮੁਕਤਾਂਪੈਕੀ; ਜੇ ਨਾਮਾਤ ਲੀਨ ਜ਼ਾਲੇ ਹੋਤੇ; ਜ੍ਯਾਂਨੀ ਨਾਮਾਚੇ ਸਮਰਧਨ ਕੇਲੇ ਆਧਿ ਤ੍ਯਾਂਚ੍ਯਾ ਸਹਵਾਸਾਤ ਏਕਤ੍ਰ ਜੇਵਲੇ; ਜ੍ਯਾਂਨੀ ਮੋਫਤ ਸੁਖਪਾਕਧਰ ਸੁਰੂ ਕੇਲੇ; ਜ੍ਯਾਂਨੀ ਤਲਵਾਰੀ ਚਾਲਵਲ੍ਯਾ (ਸਤ੍ਯ ਰਾਖਧ੍ਯਾਸਾਠੀ); ਜ੍ਯਾਂਨੀ ਇਤਰਾਂਚ੍ਯਾ ਕਮਤਰਤਾਂਕਡੇ ਦੁਰਲ੍ਖ ਕੇਲੇ; ਤਪਰੋਕ੍ਤ ਸਰਵ ਸ਼ੁਫ਼ ਆਧਿ ਖਰੋਖਰ ਏਕਨਿਸ਼ਠ ਹੋਤੇ; ਮ੍ਹਣਾ ਵਾਹੇ ਗੁਰੂ! (ਅਦ੍ਭੁਤ ਦੇਵ)!

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਨੇ ਧਰਮ ਰੇਤ ਸੀਸ ਦਿੱਤੇ, ਬੰਦ ਬੰਦ ਕਟਾਏ, ਖੋਪਰੀਆਂ ਲੁਹਾਈਆਂ, ਚਰਖੜੀਆਂ ਤੇ ਚੜੇ, ਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਚਿਰਾਏ ਗਏ, ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹਾਰਿਆ, ਸਿੱਖੀ ਕੇਸਾਂ ਸੁਆਸਾਂ ਨਾਲ ਨਿਬਾਹੀ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ! ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਵਿਚਾਰ ਕਰਾ ਆਧਿ ਤ੍ਯਾ ਸ਼ੂਰ ਸ਼ੀਖ ਪੁਰੁਸ਼ਾਂਨੀ ਤਸੇਚ ਸ੍ਤ੍ਰਿਯਾਂਨੀ ਕੇਲੇਲ੍ਯਾ ਅਨੋਖ੍ਯਾ ਸੇਵੇਚਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾ, ਜ੍ਯਾਂਨੀ ਆਪਲੇ ਮਸ਼ਤਕ ਬਲਿਦਾਨ ਦਿਲੇ ਪਰੰਤੂ ਤ੍ਯਾਂਚ੍ਯਾ ਸ਼ੀਖ ਧਰਮਾਚੇ ਸਮਰਪਣ ਕੇਲੇ ਨਾਹੀ; ਜ੍ਯਾਂਚ੍ਯਾ ਸ਼ਰੀਰਾਚ੍ਯਾ ਪ੍ਰਤ੍ਯੇਕ ਮਾਗਾਚੇ ਤੁਕਡੇ ਕੇਲੇ ਗੇਲੇ; ਜ੍ਯਾਂਚ੍ਯਾ ਡੋਕ੍ਯਾਚੀ ਤਵਚਾ ਕਾਫਲੀ ਜਾਧਚੀ; ਜ੍ਯਾਂਨਾ ਬਾਂਧੂਨ ਚਾਕਾਂਵਰ ਫਿਰਵਲੇ ਗੇਲੇ ਆਧਿ ਤ੍ਯਾਂਚ੍ਯਾ ਸ਼ਰੀਰਾਚੇ ਤੁਕਡੇ-ਤੁਕਡੇ ਕੇਲੇ ਗੇਲੇ; ਜ੍ਯਾਂਨਾ ਆਰੀਨੇ ਕਾਪਲੇ ਹੋਤੇ; ਜ੍ਯਾਂਚੀ ਜਿਵੰਤਪਧੀ ਕਾਤਡੀ ਕਾਫਲੀ ਗੇਲੀ; ਜ੍ਯਾਂਨੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾਂਚੀ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ ਰਾਖਧ੍ਯਾਸਾਠੀ ਸੁਵਤ:ਚੇ ਬਲਿਦਾਨ ਦਿਲੇ; ਜ੍ਯਾਂਨੀ ਤ੍ਯਾਂਚ੍ਯਾ ਸ਼ੀਖ ਧਰਮਾਚਾ ਤ੍ਯਾਗ ਕੇਲਾ ਨਾਹੀ; ਜ੍ਯਾਂਨੀ ਤ੍ਯਾਂਚਾ ਸ਼ੀਖ ਧਰਮ ਪਾਲਲਾ ਆਧਿ ਸ਼ੇਵਟਚ੍ਯਾ ਸ਼੍ਵਾਸਾਪ੍ਰਧੰਨ ਤ੍ਯਾਂਚੇ ਲਾਂਬ ਕੇਸ ਜਤਨ ਕੇਲੇ; ਮ੍ਹਣਾ ਵਾਹੇ ਗੁਰੂ! (ਅਦ੍ਭੁਤ ਦੇਵ)!

ਪੰਜਾਂ ਤਖਤਾਂ, ਸਰਬੱਤ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਤੁਮਚੇ ਵਿਚਾਰ ਸ਼ੀਖ ਧਰਮਾਚੀ ਸਰਵ ਸਿੰਹਾਸਨਾਂਵਰ ਆਧਿ ਸਰਵ ਗੁਰਦੁਆਰਾਂਕਡੇ ਵਲਕਾ; ਮੁਹਾਨਾ ਵਾਹੇ ਗੁਰੂ!
(ਆਸ਼ਚਰਯਕਾਰਕ ਦੇਵ)!

**ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ, ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ,
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਚਿਤ ਆਵੇ, ਚਿੱਤ ਆਵਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਵੇ।**

ਪ੍ਰਥਮ ਸੰਪੂਰਨ ਆਦਰਣੀਯ ਖਾਲਸ਼ਾਂਨੀ ਤੁਝਾ ਨਾਮਾਚੇ ਚਿੰਤਨ ਕਰਾਵੇ ਅਸ਼ੀ ਵਿਨੰਤੀ ਕਰਤੋ; ਆਧਿ ਸਰਵ
ਸੁਖ ਆਧਿ ਆਰਾਮ ਅਸ਼ਾ ਧਿਆਨਾਦੁਵਾਰੇ ਮਿਲ੍ਹ ਸਕਤਾਤ.

**ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ, ਤਹਾਂ ਤਹਾਂ ਰਛਿਆ ਰਿਆਇਤ, ਦੇਗ ਤੇਗ ਫ਼ਤਹਿ,
ਬਿਰਦ ਕੀ ਪੈਜ, ਪੰਥ ਕੀ ਜੀਤ, ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਹਾਇ, ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਕੇ ਬੋਲ ਬਾਲੇ, ਬੋਲੇ ਜੀ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ!**

ਜੇਥੇ ਜੇਥੇ ਆਦਰਣੀਯ ਖਾਲਸਾ ਉਪਸਥਿਤ ਅਸੇਲ ਤੇਥੇ ਤੁਮਚੇ ਸੰਰਕਸ਼ਣ ਆਧਿ ਕ੍ਰਪਾ ਦਾ; ਮੁਕਤ
ਸੁਖਪਾਕਘਰ ਆਧਿ ਤਲਵਾਰ ਕਧੀਹੀ ਅਪਧਸ਼ੀ ਹੋਊ ਨਧੇ; ਆਪਲ੍ਹਾ ਭਕਤਾਂਚਾ ਸਨਮਾਨ ਰਾਖਾ; ਸ਼ੀਖ
ਲੋਕਾਂਵਰ ਵਿਜਯ ਮਿਲਕਾ; ਆਦਰਣੀਯ ਤਲਵਾਰ ਨੇਹਮੀ ਆਮਚ੍ਹਾ ਮਦਤੀਲਾ ਧੇਰੋ; ਖਾਲਸ਼ਾਂਨਾ ਨੇਹਮੀਚ
ਸਨਮਾਨ ਮਿਲੋ; ਮੁਹਾਨਾ ਵਾਹੇ ਗੁਰੂ! (ਅਦ੍ਭੁਤ ਦੇਵ)!

**ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਦਾਨ, ਕੇਸ ਦਾਨ, ਰਹਿਤ ਦਾਨ, ਬਿਬੇਕ ਦਾਨ, ਵਿਸਾਹ ਦਾਨ, ਭਰੋਸਾ ਦਾਨ, ਦਾਨਾਂ
ਸਿਰ ਦਾਨ, ਨਾਮ ਦਾਨ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ, ਚੌਕੀਆਂ, ਝੰਡੇ, ਬੁੰਗੇ, ਜੁਗੇ ਜੁਗ ਅਟੱਲ,
ਧਰਮ ਕਾ ਜੈਕਾਰ, ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!!!**

ਸਿਖਾਂਨਾ ਸ਼ੀਖ ਧਰਮਾਚੀ ਭੇਟ, ਲਾਂਬ ਕੇਸਾਂਚੀ ਦੇਧਗੀ, ਸ਼ੀਖ ਕਾਧਦੇ ਪਾਠਧਾਚੀ ਦੇਧਗੀ, ਦੈਵੀ ਜ਼ਾਨਾਚੀ
ਦੇਧਗੀ, ਵਠ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਚੀ ਦੇਧਗੀ, ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਚੀ ਦੇਧਗੀ ਆਧਿ ਨਾਮਾਚੀ ਸਰਵਤ ਮੋਠੀ ਭੇਟ ਦਾ. ਹੇ ਦੇਵਾ!
ਗਾਧਕ, ਵਾਡਾ ਆਧਿ ਧਵਜ ਸਦੈਵ ਅਸਤਿਤਵਾਤ ਅਸੂ ਦਾ; ਸਤ੍ਧਾਚਾ ਸਦੈਵ ਵਿਜਯ ਅਸੋ; ਵਾਹੇ ਗੁਰੂ
(ਆਸ਼ਚਰਯਕਾਰਕ ਦੇਵ)!

ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਮਨ ਨੀਵਾਂ, ਮਤ ਉੱਚੀ ਮਤ ਦਾ ਰਾਖਾ ਆਪ ਵਾਹਿਗੁਰੂ।

ਸਰਵ ਸ਼ੀਖਾਂਚੀ ਮਨੇ ਨਮ੍ਰ ਰਾਹੋਤ ਆਧਿ ਧ੍ਧਾਂਚੀ ਬੁਢੀ ਉਦਾਤ ਹੋਵੋ; ਹੇ ਦੇਵਾ! ਤੂ ਬੁਢੀਚਾ ਰਕਸ਼ਕ ਆਹੇਸ.

**ਹੇ ਨਿਮਾਣਿਆਂ ਦੇ ਮਾਣ, ਨਿਤਾਣਿਆਂ ਦੇ ਤਾਣ, ਨਿਓਣਿਆਂ ਦੀ ਓਟ, ਸੱਚੇ ਪਿਤਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ! ਆਪ
ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ.....ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ।**

ਹੇ ਖਰੇ ਪਿਤਾ, ਵਾਹੇ ਗੁਰੂ! ਤੂ ਨਮ੍ਰਾਂਚਾ ਸਨਮਾਨ ਆਹੇਸ, ਅਸਹਾਧਾਂਚੇ ਸਾਮਧ੍ਧ ਆਹੇਸ, ਨਿਰਾਧਾਰਾਂਚੇ
ਆਸ਼੍ਧਧਧਾਨ ਆਹੇਸ, ਆਮ੍ਹੀ ਤੁਝਾ ਉਪਸਥਿਤੀਤ ਨਮ੍ਰਪਧੇ ਪ੍ਰਾਧ੍ਧਨਾ ਕਰਤੋ...

ਅੱਖਰ ਵਾਧਾ ਘਾਟਾ ਭੁੱਲ ਚੁੱਕ ਮਾਫ ਕਰਨੀ। ਸਰਬੱਤ ਦੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਕਰਨੇ।

ਵਰੀਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨੇਚੇ ਪਠਣ ਕਰਤਾਨਾ ਆਮਚਾ ਚੁਕਾ ਆਧਿ ਤਧੀਵਾ ਕਸ਼ਮਾ ਕਰਾ. ਦਧਾਕੂਪਧੇ ਸਰਵਾਚਾ ਤਵੇਸ਼ਧਾਨਾ ਪੂਰ੍ਧ ਕਰਾ.

ਸੇਈ ਪਿਆਰੇ ਮੇਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਿਲਿਆਂ ਤੇਰਾ ਨ ਚਿੱਤਆਵੇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ, ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਸਰਬੱਤ ਦਾ ਭਲਾ।

ਕ੍ਰਪਾ ਕਰੂਨ ਆਮ੍ਹਾਂਲਾ ਲਾ ਖਨ੍ਧਾ ਮਕਤਾਂਚੀ ਮੇਟ ਘਡਵੂਨ ਦੇ, ਜਧਾਂਚਾ ਮੇਟੀਨੇ ਆਮ੍ਹੀ ਤੁਝਾ ਨਾਮਾਚੇ ਸਮਰਧ ਵ ਚਿੰਤਨ ਕਰੂ ਸ਼ਕਤੋ. ਹੇ ਦੇਵਾ! ਖਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਧਾਂਚਾ ਦੁਵਾਰੇ, ਤੁਝੇ ਨਾਵ ਤੰਚ ਹੋਵੋ ਆਧਿ ਤੁਝਾ ਝਲੇਨੁਸਾਰ ਸਰਵਾਚੀ ਤਨ੍ਰਤੀ ਹੋਵੋ.

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ

ਖਾਲਸਾ ਦੇਵਾਚਾ ਆਹੇ; ਸਰਵ ਵਿਜਧ ਹਾ ਦੇਵਾਚਾ ਵਿਜਧ ਆਹੇ.

आत्म्याच्या प्रवासाला सुरुवात करा: तुमच्या आत्म्याचे संगोपन करा

तुमच्या आध्यात्मिक प्रवासाला उन्नत करण्यासाठी आणि जीवनात खोल अर्थ शोधण्यासाठी पद्धती शोधा.

या प्रवासासाठी शीख धर्माची तीन मूलभूत तत्त्वे:

नाम जप: दैवी स्मरण

किरात करणी: प्रामाणिकपणे काम करा

वंद छकना: इतरांसोबत वाटून घेणे

आपल्याला आध्यात्मिक मुक्ती (मुक्ती) आणि न्याय्य समाजाकडे मार्गदर्शन करा. गुरु ग्रंथ साहिबमध्ये अंतर्भूत असलेली ही तत्त्वे शीख जीवनाचा पाया आहेत.

चौथे गुरु राम दास जी यांचे दैनंदिन व्यवहारासाठी ज्ञान: गुरु ग्रंथ साहिबमध्ये (पृष्ठे ३०५-३०६), ते शिखांच्या दैनंदिन आध्यात्मिक प्रवासाबद्दल सखोल अंतर्दृष्टी देतात:

दिवसाचे पहिले कार्य: गुरूचा खरा शिष्य दररोज प्रेमाने दैवी स्मरण करून सुरुवात करतो.

शरीर आणि मन शुद्ध करा: लवकर उठा, स्नान करा आणि देवाच्या स्मरणात स्वतःला मग्न करा, तुमचा आत्मा दैवी अमृताने न्हाऊन निघाला आहे असे वाटून घ्या.

स्मरणातून मुक्तता: गुरूच्या शिकवणींचे पालन केल्याने आणि भक्तीने ईश्वराचे नाव स्मरण केल्याने सांसारिक आसक्तीमुळे होणारे दुःख आणि अंतर्गत अशांतता दूर होते.

गाणे आणि चिंतन: तुमच्या दैनंदिन कामांमध्ये सतत ईश्वरी स्तुती करा आणि ईश्वरी नावाचे चिंतन करा.

शांतीचे किरण बना: प्रत्येक श्वासाने ईश्वरी नावाचे प्रेमाने स्मरण करणारा गुरूचा अनुयायी एक शांत आणि प्रेरणादायी आत्मा बनतो.

दैवी ज्ञान प्राप्त करा: गुरु ज्यांनी त्यांची कृपा मिळवली आहे त्यांना हे गहन ज्ञान देतात.

इतरांना प्रेरणा द्या: गुरु नानक अशा शिष्याला नमन करतात जो केवळ ईश्वरी नावाचे स्मरण करत नाही तर इतरांनाही तेच करण्यास प्रेरित करतो.

दुर्मिळ आणि मौल्यवान आत्मे: खरोखर समर्पित व्यक्ती दुर्मिळ असतात, तरीही त्यांचे ईश्वरी स्मरण असंख्य इतरांना आध्यात्मिकदृष्ट्या लाभदायक ठरते.

नकारात्मकता टाळा: गुरुंच्या शिकवणींकडे दुर्लक्ष करणाऱ्या आणि आध्यात्मिक अज्ञानाच्या चक्रात अडकलेल्यांपासून स्वतःला दूर ठेवा. जे तुमच्या उपस्थितीत गोड बोलतात परंतु तुमच्या पाठीमागे नकारात्मकता पसरवतात त्यांच्यापासून सावध रहा.

प्रवासासाठी तत्त्वज्ञान

शीख धर्माचे तत्त्वज्ञान तर्क, सर्वसमावेशकता आणि अध्यात्मिक आणि भौतिक जगाकडे "ढोंगीपणापासून मुक्त" दृष्टिकोनाने वैशिष्ट्यीकृत आहे. त्याचे धर्मशास्त्र साधेपणाने चिन्हांकित केले आहे. शीख नीतिमतेमध्ये व्यक्तीचे स्वतःचे कर्तव्य आणि समाज (संगत) यांच्यात कोणताही संघर्ष नाही.

शीख धर्म हा गुरु नानक यांनी सुमारे 500 वर्षांपूर्वी स्थापन केलेला सर्वात तरुण जागतिक धर्म आहे. हा एक सर्वोच्च अस्तित्व आणि विश्वाचा निर्माता (वाहेगुरु) यांच्या वरील विश्वासावर जोर देतो. हा शाश्वत आनंदाचा साधा सरळ मार्ग देतो आणि प्रेम आणि वैश्विक बंधुत्वाचा संदेश पसरवतो. शीख धर्म हा एकेश्वरवादी विश्वास आहे आणि परमेश्वराला एकमेव अस्तित्व मानतो जो वेळ किंवा स्थानाच्या मर्यादांच्या अधीन नाही.

शीख धर्माचा असा विश्वास आहे की एकच परमेश्वर आहे, जो निर्माता, पालनकर्ता, संहारक आहे आणि तो मानवी रूप घेत नाही. शिख धर्मात अवताराच्या सिद्धांताला स्थान नाही. देवी-देवता आणि इतर देवतांना ते कोणतेही मूल्य देत नाही.

शीख धर्मात नीतिमत्ता आणि धर्म एकत्र मानतात. आध्यात्मिक विकासाकडे पाऊल टाकण्यासाठी दैनंदिन जीवनात नैतिक गुण आणि सद्गुणांचे पालन केले पाहिजे. प्रामाणिकपणा, करुणा, औदार्य, संयम आणि नम्रता यासारखे गुण केवळ प्रयत्न आणि चिकाटीनेच निर्माण होऊ शकतात. आपल्या महान गुरूंचे जीवन या दिशेने प्रेरणादायी आहे.

शीख धर्म शिकवतो की मानवी जीवनाचे ध्येय हे जन्म-मृत्यूचे चक्र तोडून ईश्वरात विलीन होणे आहे. हे गुरूंच्या शिकवणुकीचे पालन करून, पवित्र नामाचे (नाम) ध्यान करून आणि सेवा आणि दानधर्माचे कार्य करून साध्य करता येते.

नाम मार्ग दररोज परमेश्वराच्या स्मरणाच्या भक्तीवर भर देतो. मोक्षप्राप्तीसाठी काम (इच्छा), क्रोध (क्रोध), लोभ (लोभ), मोह (संसारिक आसक्ती) आणि अहंकार (अभिमान) या पाच भावनांवर नियंत्रण ठेवावे लागते. युनियन शीख धर्मात उपवास आणि तीर्थयात्रा, शगुन आणि तपस्या यांसारख्या विधी आणि नित्य पद्धती नाकारल्या जातात. मानवी जीवनाचे ध्येय भगवंतात विलीन होणे आहे आणि हे गुरु ग्रंथसाहिबच्या शिकवणीचे पालन केल्याने साध्य होते. शीख धर्म भक्तिमार्ग किंवा भक्ती मार्गावर जोर देते. तथापि, हे ज्ञान मार्ग (ज्ञानाचा मार्ग) आणि करम मार्ग (कृतीचा मार्ग) यांचे महत्त्व ओळखते. अध्यात्मिक ध्येयापर्यंत पोहोचण्यासाठी परमेश्वराची कृपा मिळवण्याच्या गरजेवर हे सर्वात जास्त जोर देते.

शीख धर्म हा आधुनिक, तार्किक आणि व्यावहारिक धर्म आहे. त्याचा असा विश्वास आहे की सामान्य कौटुंबिक जीवन (गृहस्थ) मोक्षात अडथळा नाही. मोक्षप्राप्तीसाठी ब्रह्मचर्य किंवा संसाराचा त्याग आवश्यक नाही. सांसारिक त्रास आणि मोहांमध्ये अलिप्त राहून जगणे शक्य आहे. एका भक्ताने संसारात राहूनही तणाव आणि प्रलोभनांपासून आपले डोके दूर ठेवले पाहिजे. तो

एक विद्वान सैनिक आणि परमेश्वरासाठी संत असावा.

शीख धर्म हा एक वैश्विक आणि "धर्मनिरपेक्ष धर्म" आहे आणि अशाप्रकारे जात, पंथ, वंश किंवा लिंग यावर आधारित सर्व भेद नाकारतो. परमेश्वराच्या दृष्टीने सर्व माणसे समान आहेत असा विश्वास आहे. गुरूंनी स्त्रियांच्या समानतेवर भर दिला आणि स्त्री भ्रूणहत्या आणि सती (विधवा जाळणे) प्रथा नाकारली. त्यांनी विधवा पुनर्विवाहाचा सक्रियपणे प्रचार केला आणि पर्दा पद्धतीला (स्त्रियांनी बुरखा घालणे) नाकारले. मन एकाग्र ठेवण्यासाठी पवित्र नामाचे (नाम) चिंतन केले पाहिजे आणि सेवा आणि परोपकाराची कृत्ये केली पाहिजेत. भीक मागून किंवा अप्रामाणिक मार्गाने नव्हे तर प्रामाणिक काम (किरत करणे) करून उदरनिर्वाह करणे हे सन्माननीय मानले जाते. वंद छकना, इतरांसोबत सामायिक करणे ही देखील एक सामाजिक जबाबदारी आहे. व्यक्तीने दासवंध (त्याच्या कमाईच्या 10%) माध्यमातून गरजूंना मदत करणे अपेक्षित आहे. सेवा, सामुदायिक सेवा हा देखील शीख धर्माचा अविभाज्य भाग आहे. प्रत्येक गुरुद्वारामध्ये मिळणारे मोफत सामुदायिक भोजन (लंगर) हे या सामुदायिक सेवेची एक अभिव्यक्ती आहे.

शीख धर्म आशावाद आणि आशावादाचा पुरस्कार करतो. ते निराशावादाची विचारधारा मान्य करत नाही.

गुरूंचा विश्वास होता की या जीवनाचा एक उद्देश आणि एक ध्येय आहे. हे स्वतःला आणि परमेश्वराच्या साक्षात्काराची संधी देते. शिवाय माणूस स्वतःच्या कृतीसाठी जबाबदार असतो. तो त्याच्या कृतींच्या परिणामांपासून प्रतिकारशक्तीचा दावा करू शकत नाही. त्यामुळे तो जे काही करतो त्यामध्ये त्याने अत्यंत सतर्क असले पाहिजे.

शीख धर्मग्रंथ, गुरु ग्रंथ साहिब, शाश्वत गुरू आहे. हा एकमेव धर्म आहे ज्याने पवित्र ग्रंथाला धर्मगुरूचा दर्जा दिला आहे. शीख धर्मात जिवंत मानवी गुरूला (देहधारी) स्थान नाही.

शीख धर्मातील महिलांची भूमिका

शीख धर्माचे सिद्धांत सांगतात की स्त्रियांना पुरुषांसारखेच आत्मा आहेत आणि त्यांचे अध्यात्म विकसित करण्याचे समान अधिकार आहेत. ते धार्मिक मंडळांचे नेतृत्व करू शकतात, अखंड पाठात भाग घेऊ शकतात (पवित्र शास्त्राचे निरंतर पठण), कीर्तन करू शकतात (समाजगीतेचे गायन), ग्रंथी ((पुजारी)) म्हणून काम करू शकतात. ते सर्व धार्मिक, सांस्कृतिक, सामाजिक आणि धर्मनिरपेक्ष कार्यात सहभागी होऊ शकतात. शीख धर्म हा जगातील पहिला प्रमुख धर्म होता ज्याने स्त्री-पुरुष समानता दिली. गुरु नानक यांनी लिंग-आधारित समानतेचा उपदेश केला आणि त्यांच्यानंतर आलेल्या गुरूंनी महिलांना शीख उपासना आणि सरावाच्या सर्व क्रियाकलापांमध्ये पूर्ण सहभाग घेण्यास प्रोत्साहित केले.

गुरु ग्रंथ साहिब सांगतात,

"स्त्रिया आणि पुरुष, सर्व परमेश्वराने निर्माण केले आहेत. हा सर्व परमेश्वराचा खेळ आहे. नानक म्हणतात, तुझी सर्व निर्मित सृष्टी चांगली आणि पवित्र आहे." -SGGS p.304

शीख इतिहासाने स्त्रियांची सेवा, भक्ती, त्याग आणि शौर्य पुरुषांच्या बरोबरीची भूमिका नोंदवली आहे. शीख परंपरेत स्त्रियांच्या नैतिक प्रतिष्ठा, सेवा आणि आत्मत्यागाची अनेक उदाहरणे लिहिली आहेत.

शीख धर्मानुसार स्त्री आणि पुरुष एकाच नाण्याच्या दोन बाजू आहेत. परस्परसंबंध आणि परस्परावलंबनाच्या व्यवस्थेत जिथे पुरुष स्त्रीपासून जन्म घेतो आणि स्त्रीचा जन्म पुरुषाच्या बीजातून होतो. शीख धर्मानुसार एक पुरुष स्त्रीशिवाय त्याच्या जीवनात त्याला सुरक्षित आणि परिपूर्ण वाटू शकत नाही आणि पुरुषाचे यश त्याच्यासोबत तिचे जीवन सामायिक करणाऱ्या स्त्रीच्या प्रेम आणि समर्थनाशी संबंधित आहे आणि त्याउलट. गुरु नानक म्हणतात:

"[ती] एक स्त्री आहे जी वंश चालू ठेवते" आणि आपण "स्त्रीला शापित आणि निंदित समजू नये, [जेव्हा] स्त्रीपासून पुढारी आणि राजे जन्माला येतात." SGGS पृष्ठ 473.

उद्धार:

एक महत्त्वाचा मुद्दा मांडायचा आहे की एखादा धर्म स्त्रीला मोक्ष, परमेश्वराचा साक्षात्कार किंवा सर्वोच्च आध्यात्मिक क्षेत्र प्राप्त करण्यास सक्षम मानतो. गुरु ग्रंथ साहिब सांगतात,

"सर्व प्राण्यांमध्ये परमेश्वर सर्वव्यापी आहे, परमेश्वर सर्व प्रकारात स्त्री-पुरुष व्याप्त आहे" (गुरु ग्रंथ साहिब, पृ. 605).

गुरु ग्रंथसाहिबमधील वरील विधानावरून, ईश्वराचा प्रकाश दोन्ही लिंगांमध्ये सारखाच राहतो. म्हणून स्त्री आणि पुरुष दोघेही गुरूंच्या शिकवणीचे पालन करून समान मोक्ष मिळवू शकतात.

अनेक धर्मांमध्ये, स्त्रीला पुरुषाच्या अध्यात्मात अडथळा मानले जाते, परंतु शीख धर्मात नाही. गुरू हे नाकारतात. 'करंट थॉट्स ऑन शीख धर्म' मध्ये, अलिस बसरके म्हणतात,

"पहिल्या गुरूंनी स्त्रीला पुरुषाच्या बरोबरीने ठेवले... स्त्री ही पुरुषासाठी अडथळा नव्हती, तर परमेश्वराची सेवा आणि मोक्ष मिळविण्यात भागीदार होती".

लग्नः

गुरू नानक यांनी गृहस्थाची शिफारस केली - गृहस्थाचे जीवन, ब्रह्मचर्य आणि त्याग करण्याऐवजी, पती आणि पत्नी समान भागीदार होते आणि दोघांनाही निष्ठा ठेवण्याची आज्ञा दिली होती. पवित्र श्लोकांमध्ये, घरगुती आनंदाला एक प्रेमळ आदर्श म्हणून सादर केले आहे आणि लग्नाला दैवी प्रेमाच्या अभिव्यक्तीसाठी एक चालू रूपक प्रदान केले आहे. भाई गुरदास, प्रारंभिक शीख धर्माचे कवी आणि शीख सिद्धांताचे अधिकृत दुभाषी, स्त्रियांना उच्च श्रद्धांजली अर्पण करतात. ते म्हणतात:

"एक स्त्री, तिच्या पालकांच्या घरात प्रिय असते, तिच्या वडिलांनी आणि आईने तिच्यावर खूप प्रेम करतात. तिच्या सासरच्या घरात, ती कुटुंबाचा आधारस्तंभ असते, ती त्यांच्या उत्तम भाग्यासाठी जबाबदार असते... आध्यात्मिक ज्ञान आणि मोक्षाची भागीदार आणि महान गुणांनी संपन्न, एक स्त्री, पुरुषाचा अर्धा भाग, त्याला मुक्तीच्या दारापर्यंत घेऊन जाते." (वारन, वि. 16)

समान स्थितीः

स्त्री-पुरुष समान दर्जा सुनिश्चित करण्यासाठी, गुरूंनी दीक्षा, सूचना किंवा संगत (पवित्र सहवास) आणि पंगत (एकत्र भोजन) क्रियाकलापांमध्ये सहभागी होण्याच्या बाबतीत लिंगांमध्ये भेद केला नाही. सरूप दास भल्ला, महिमा प्रकाश यांच्या म्हणण्यानुसार, गुरू अमर दास यांनी स्त्रियांना बुरख्याचा वापर करण्यास विरोध केला. त्यांनी शिष्यांमधील काही समुदायांवर देखरेख करण्यासाठी स्त्रियांना नियुक्त केले आणि सती प्रथेविरुद्ध प्रचार केला. शीख इतिहासात माता गुजरी माई भागो, माता सुंदरी, राणी साहिब कौर, राणी सदा कौर आणि महाराणी जिंद कौर यांसारख्या अनेक महिलांची नावे नोंदवली गेली आहेत, ज्यांनी त्यांच्या काळातील घटनांमध्ये महत्त्वपूर्ण भूमिका बजावल्या.

शिक्षणः

शीख धर्मात शिक्षणाला खूप महत्त्व आहे. ती कोणाच्याही यशाची गुरुकिल्ली आहे. ही वैयक्तिक विकासाची प्रक्रिया आहे आणि त्यामुळेच तिसऱ्या गुरूंनी अनेक शाळांची स्थापना केली. गुरू ग्रंथ साहिब सांगतात,

"सर्व दैवी ज्ञान आणि चिंतन गुरूद्वारे प्राप्त होते" (गुरू ग्रंथ साहिब, पृष्ठ 831).

सर्वांसाठी शिक्षण आवश्यक आहे आणि प्रत्येकाने ते सर्वोत्कृष्ट होण्यासाठी कार्य केले पाहिजे. तिसऱ्या गुरूंनी पाठवलेल्या शीख मिशनऱ्यांमध्ये बावन्न महिला होत्या. 'शीख महिलांची भूमिका आणि स्थिती' मध्ये, डॉ मोहिंदर कौर गिल लिहितात,

"गुरु अमरदासांना खात्री होती की कोणतीही शिकवण जोपर्यंत महिला लोक स्वीकारत नाहीत आणि तोपर्यंत रुजत नाहीत."

कपड्यांवर निर्बंध:

स्त्रियांनी बुरखा घालून ये या व्यतिरिक्त, शीख धर्म ड्रेस कोडबद्दल एक साधे परंतु अत्यंत महत्वाचे विधान करते. हे लिंग पर्वा न करता सर्व शीखांना लागू होते. गुरु ग्रंथ साहिब सांगतात,

"ज्या कपड्यांमध्ये शरीर अस्वस्थ आहे आणि मन वाईट विचारांनी भरलेले आहे ते कपडे घालणे टाळा." SGGS, पृष्ठ 16

अशाप्रकारे, शीखांना हे समजेल की कोणत्या प्रकारचे कपडे वाईट विचारांनी भरतात आणि ते टाळले पाहिजेत. शीख महिलांनी किरपाण (तलवार) आणि इतरांनी स्वतःचा बचाव करणे अपेक्षित आहे, हे स्त्रियांसाठी अद्वितीय आहे कारण इतिहासात ही पहिलीच वेळ आहे जेव्हा महिलांनी स्वतःचा बचाव करणे अपेक्षित होते आणि त्यांनी शारीरिक संरक्षणासाठी पुरुषांवर अवलंबून राहणे अपेक्षित नाही.

SGGS उद्धरण:

"पृथ्वी आणि आकाशात, मला दुसरे कोणी दिसत नाही. सर्व स्त्रिया आणि पुरुषांमध्ये, त्याचा प्रकाश चमकत आहे." SGGS पृष्ठ 223.

स्त्रीपासून पुरुषाचा जन्म होतो; स्त्रीमध्ये, पुरुषाची गर्भधारणा होते; स्त्रीशी त्याने साखरपुडा आणि लग्न केले आहे. स्त्री त्याची मैत्रीण बनते; स्त्रीच्या माध्यमातून भावी पिढ्या घडतात. त्याची स्त्री मरण पावल्यावर तो दुसरी स्त्री शोधतो; तो स्त्रीशी बांधील आहे. मग तिला वाईट का म्हणायचे? तिच्यापासून राजे जन्माला येतात. स्त्रीपासून स्त्रीचा जन्म होतो; स्त्रीशिवाय, कोणीही नसेल. गुरु नानक, SGGS पृष्ठ 473

हुंड्याच्या संदर्भात: "हे माझ्या प्रभु, माझे लग्न आणि हुंडा म्हणून मला तुझे नाव दे." श्री गुरु राम दास जी, पृष्ठ 78, ओळ 18 SGGS

पर्दाच्या प्रथेबद्दल: "राहा, राहा, अरे सून - बुरख्याने तोंड झाकून ठेवू नकोस. शेवटी, हे तुम्हाला अर्धा शेल देखील आणणार नाही. तुझ्या आधी तोंडावर पडदा घालत असे ; तिच्या पावलावर पाऊल ठेवू नकोस. आपल्या चेहऱ्यावर पडदा टाकण्यात एकच योग्यता आहे की, काही दिवस लोक म्हणतील, "काय उमदा नवरी आली आहे." तुमचा पडदा तेव्हाच खरा होईल जेव्हा तुम्ही टाळाल, नाचता आणि परमेश्वराची स्तुती केली. -P. 484, SGGS

स्त्रिया आणि खरंच सर्व आत्म्यांना आध्यात्मिक जीवन जगण्यासाठी जोरदार प्रोत्साहन देण्यात आले: "माझ्या प्रिय भगिनींनो आणि आध्यात्मिक सोबतींनो, या; मला तुमच्या मिठीत घट्ट मिठी मारा. चला एकत्र येऊ आणि आपल्या सर्वशक्तिमान पती परमेश्वराच्या कथा सांगा." - गुरु नानक , पृष्ठ 17, SGGS.

"मित्रा, इतर सर्व परिधान सुखाचा नाश करतात, अंगाला घालणे हे यातना आहे, आणि चुकीच्या विचारांनी मन भरते" - SGGS पृष्ठ 16

पगडीचे महत्त्व

पगडी हा शिखांचा अविभाज्य भाग आहे. सुमारे 1500 इसवी आणि शीख धर्माचे संस्थापक गुरु नानक यांच्या काळापासून शीख पगडी घालत आहेत.

पगडी किंवा "पगरी" हे सहसा "पग" किंवा "दस्तर" या रूपात लहान केले जाते. हे एकाच वस्त्रासाठी विविध बोलीभाषेतील भिन्न शब्द आहेत. हे सर्व शब्द स्त्रिया आणि पुरुष दोघांनी डोके झाकण्यासाठी परिधान केलेल्या कपड्यांचा संदर्भ देतात. हा एक लांब स्कार्फसारखा कापडाचा तुकडा असतो जो डोक्याभोवती गुंडाळलेला असतो किंवा कधी-कधी आतील "टोपी" किंवा "पटका" असतो. भारतात पारंपारिकपणे, पगडी फक्त समाजात उच्च दर्जाचे पुरुष परिधान करायचे; खालच्या दर्जाच्या किंवा खालच्या जातीतील पुरुषांना पगडी घालण्याची परवानगी नव्हती.

गुरू गोविंद सिंग यांनी न कापलेले केस ठेवणे अनिवार्य केले होते, जे पाच के किंवा विश्वासाच्या पाच लेखांपैकी एक होते, ते 1469 मध्ये त्याच्या स्थापनेपासून शीख धर्माशी दीर्घकाळ संबंधित आहे. शीख धर्म हा जगातील एकमेव धर्म आहे. सर्व प्रौढ पुरुषांसाठी पगडी घालणे अनिवार्य आहे. पाश्चात्य देशांमध्ये पगडी घालणारे बहुसंख्य लोक शीख आहेत. शीख पगडीला दस्तार असेही म्हणतात. 'दस्तार' हा फारसी शब्द आहे. याचा अर्थ हँड ऑफ गॉड' म्हणजे त्याचे आशीर्वाद असा आहे.

शीख त्यांच्या अनेक आणि विशिष्ट पगड्यांसाठी प्रसिद्ध आहेत. पारंपारिकपणे, आदराचे प्रतिनिधित्व करते आणि ती फार पूर्वीपासून फक्त खानदानी व्यक्तीसाठी राखीव असलेली वस्तू होती. भारतावर मुघलांच्या वर्चस्वाच्या काळात फक्त मुस्लिमांनाच पगडी घालण्याची परवानगी होती. सर्व गैर-मुस्लिमांना पगडी घालण्यास सक्त मनाई होती.

गुरू गोविंद सिंग यांनी मुघलांनी केलेल्या या उल्लंघनाचा निषेध म्हणून त्यांच्या सर्व शीखांना पगडी घालण्यास सांगितले. त्याने आपल्या खालसा अनुयायांसाठी जी उच्च नैतिक मानके ठरवली होती, त्या ओळखण्यासाठी हे परिधान केले जाणार होते. त्याचा खालसा वेगळा असावा आणि "उर्वरित जगापासून वेगळे राहण्याचा" निश्चय असावा अशी त्यांची इच्छा होती. त्यांनी शीख गुरूंनी सांगितलेल्या अनोख्या मार्गाचा अवलंब करावा अशी त्यांची इच्छा होती. अशाप्रकारे, पगडी घातलेला शीख नेहमी गर्दीतून वेगळा उभा दिसतो, गुरूच्या इच्छेप्रमाणे; कारण त्याला त्याचे 'संत-सैनिक' फक्त सहज ओळखता येण्यासारखे नसून ते सहज सापडावेत अशी त्यांची इच्छा होती.

जेव्हा शीख पुरुष किंवा स्त्री पगडी घालतात तेव्हा पगडी फक्त कापडाची एक पट्टी राहात नाही; कारण ते शीखांच्या मस्तकाशी एकरूप होऊन जाते. पगडी, तसेच शीखांनी परिधान केलेल्या विश्वासाच्या इतर चार लेखांना खूप मोठे आध्यात्मिक आणि ऐहिक महत्त्व आहे. पगडी घालण्याशी संबंधित प्रतीक अनेक आहेत - सार्वभौमत्व, समर्पण, स्वाभिमान, धैर्य आणि धार्मिकता, परंतु!, शिखांनी पगडी घालण्याचे मुख्य कारण म्हणजे - त्यांचे प्रेम, आज्ञाधारकता आणि संस्थापकांबद्दल आदर. खालसा गुरु गोविंद सिंग.

वरील मुख्य उताऱ्यातील शब्दांना दुसऱ्या शब्दांशी बदलण्याची आवश्यकता आहे. 'याचे कारण' असू शकते.

"पगडी ही आपल्या गुरूंनी आपल्याला दिलेली देणगी आहे. आपल्या स्वतःच्या उच्च चेतनेशी बांधिलकीच्या सिंहासनावर बसलेल्या सिंह आणि कौरांच्या रूपात आपण स्वतःला मुकूट देतो. स्त्रिया आणि पुरुषांसाठी समान रूपाने, ही प्रक्षिप्त ओळख राजेपणा, कृपा आणि विशिष्टता दर्शवते.. हे इतरांसाठी एक संकेत आहे की आपण अनंताच्या प्रतिमेत राहतो आणि सर्वांच्या सेवेसाठी समर्पित आहोत. पगडी पूर्ण वचनबद्धतेशिवाय इतर कशाचे प्रतिनिधित्व करत नाही. जेव्हा तुम्ही तुमची पगडी बांधून उभे राहणे निवडता तेव्हा तुम्ही निर्भयपणे एकटे म्हणून उभे राहता. सहा अब्ज लोकांमधून उभी असलेली व्यक्ती. ही सर्वात उत्कृष्ट कृती आहे."

विनम्रता हे तुमच्या प्रवासाचे मुख्य सार आहे

विनम्रता हा शीख धर्माचा एक महत्त्वाचा पैलू आहे. यानुसार शीखांनी देवापुढे नम्रतेने नतमस्तक झाले पाहिजे. पंजाबी भाषेतील विनम्रता किंवा नम्रता हे शब्द जवळून संबंधित आहेत. निम्रता हा एक गुण आहे जो गुरबानीमध्ये जोमाने प्रचारित केला जातो. या पंजाबी शब्दाचे भाषांतर "विनम्रता", "उदारता" किंवा "नम्रता" असे आहे. कोणीतरी ज्याचे मन या विचाराने विचलित होत नाही की तो किंवा ती एखाद्यापेक्षा अधिक चांगली किंवा महत्त्वाची आहे.

समस्या क्षेत्र - वरील योग्य वाक्य नाही. वरील वाक्य पूर्ण नाही.

सर्व मानवांचे पालनपोषण करण्याचा हा एक महत्त्वाचा सद्गुण आहे आणि तो शीखांच्या मानसिकतेचा एक आवश्यक भाग आहे आणि हा सद्गुण सदैव शीखांसोबत असायला हवा. शीख शस्त्रागारातील इतर चार गुण आहेत: सत्य (सत), संतोष (समाधान), करुणा (दयाळूपणा) आणि प्रेम (प्रीती).

हे पाच गुण शीखांसाठी आवश्यक आहेत आणि हे गुण विकसित करण्यासाठी आणि त्यांना त्यांच्या व्यक्तिमत्त्वाचा एक भाग बनवण्यासाठी ध्यान करणे आणि गुरवानीचे पठण करणे हे त्यांचे कर्तव्य आहे.

गुरवानी आपल्याला काय सांगते:

"विनम्रतेचे फळ म्हणजे अंतर्ज्ञानी शांती आणि आनंद आहे. विनम्रतेने ते उत्कृष्टतेचा खजिना असलेल्या देवाचे चिंतन करत राहतात. देवाशी अभिज्ञ असलेला व्यक्ती हा विनम्रतेने भारलेला असतो. त्याचे हृदय दया आणि विनम्रतेने स्थिर असते. शीख धर्म विनम्रतेला देवासमोर भिक्षापात्र या रूपात सादर करतो.

गुरु नानक, शीख धर्माचे पहिले गुरु:

"आपल्या अंतःकरणात प्रेम आणि नम्रतेने ऐकणे आणि त्यावर विश्वास ठेवून, पवित्र मंदिरात, नामाने स्वतःला शुद्ध करा." - SGGS पृष्ठ 4.

"समाधानाला तुमचे कानातले बनवा, विनम्रतेला तुमचे भिक्षापात्र बनवा आणि ध्यानाला तुमच्या शरीराला लावलेली राख करा." - SGGS पृष्ठ 6.

"विनम्रतेच्या क्षेत्रात, शब्द हे सौंदर्य आहे. तेथे अतुलनीय सौंदर्याची रूपे तयार केली जातात." SGGS पृष्ठ 8.

"विनम्रता, उदारता आणि अंतर्ज्ञानी समज हे माझे सासू आणि सासरे आहेत" - SGGS पृष्ठ 152.

अध्यात्माकडे प्रवास

गुरु ग्रंथ साहिब हा एक चिरंतन जिवंत गुरू आहे, जो शीख गुरू, हिंदू आणि मुस्लिम संतांची काव्य रचना आहे. हे संकलन त्यांच्याद्वारे सर्व मानवजातीला देवाने दिलेली देणगी आहे. गुरु ग्रंथ साहिबमधील दृष्टी कोणत्याही प्रकारच्या अत्याचाराशिवाय दैवी न्यायावर आधारित समाजाची आहे. हा ग्रंथ हिंदू धर्म आणि इस्लामच्या धर्मग्रंथांना मान्यता देतो आणि त्यांचा आदर करतो, परंतु याचा अर्थ यापैकी कोणत्याही धर्माशी नैतिक सलोखा असणे असा होत नाही. गुरु ग्रंथ साहिबमध्ये स्त्रियांना पुरुषांच्या बरोबरीच्या भूमिकेसह अत्यंत आदर दिला जातो. स्त्रियांचा आत्मा पुरुषांसारखाच असतो आणि त्यामुळे त्यांना मुक्ती मिळण्याच्या समान संधीसह त्यांची अध्यात्म जोपासण्याचा समान अधिकार असतो. महिला सर्व प्रमुख धार्मिक, सांस्कृतिक, सामाजिक आणि धर्मनिरपेक्ष क्रियाकलापांमध्ये अग्रगण्य धार्मिक मंडळांसह सहभागी होऊ शकतात.

शीख धर्म समानता, सामाजिक न्याय, मानवतेची सेवा आणि इतर धर्मांसाठी सहिष्णुतेचा पुरस्कार करतो. दैनंदिन जीवनात करुणा, प्रामाणिकपणा, नम्रता आणि औदार्य या आदर्शांचा सराव करताना नेहमीच आध्यात्मिक भक्ती आणि ईश्वराचा आदर करणे हा शीख धर्माचा महत्त्वाचा संदेश आहे. शीख धर्माचे तीन मुख्य सिद्धांत म्हणजे देवाचे ध्यान करणे आणि त्याचे स्मरण करणे, प्रामाणिक जीवन जगण्यासाठी कार्य करणे आणि इतरांसह सामायिक करणे.

आत्म्यासाठी या अध्यात्मिक प्रवासात जाण्याचा प्रयत्न केल्याबद्दल अभिनंदन. अनुवाद कधीही मूळ ग्रंथाच्या जवळ असू शकत नाही, विशेषतः जेव्हा संपूर्ण गुरु ग्रंथ साहिब काव्यात असेल आणि रूपकांचा वापर हे कार्य अत्यंत कठीण करते. दैवी संदेशामध्ये, हिंदू आणि मुस्लिम पौराणिक कथांमध्ये प्रल्हाद, हिरण्याक्ष, लक्ष्मी, ब्रह्मा इत्यादींचा वापर केला जातो. कृपया यांना शब्दशः वाचू नका परंतु त्यांचा अंतर्निहित संदेश समजून घ्या. देव एक आहे आणि त्याच्याशी एकरूप होणे हे मानवी जीवनाचे ध्येय आहे यावर लक्ष केंद्रित केले आहे.

तुमच्यापर्यंत तुमच्या भाषेत दैवी संदेश पोहोचवण्यासाठी हे काम अनेक स्वयंसेवकांनी वर्षानुवर्षे केले आहे. तुम्हाला काही प्रश्न असल्यास, कृपया walnut@gmail.com वर मोकळ्या मनाने ईमेल करा आणि आम्हाला तुमच्या या प्रवासात सहभागी व्हायला आवडेल.